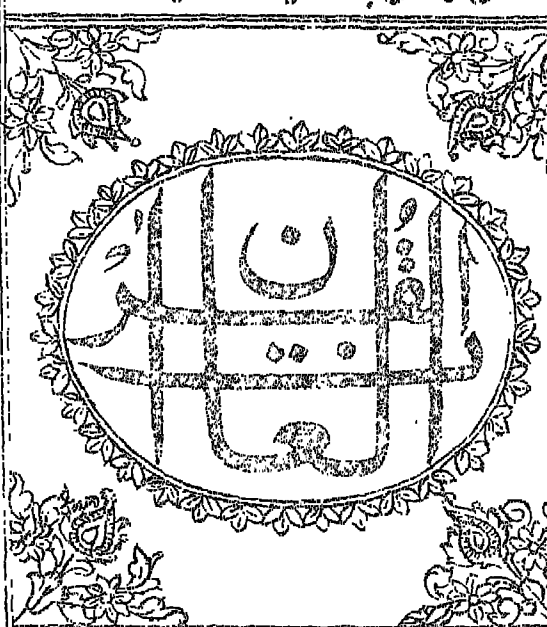

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِحَمْدِهِ

احسان خاں جو چاہے پادارندہ ترین آسمان درین مافوق ان شہید

از قصاید فاضل احسان علیہ السلام اللہ تعالیٰ لانا عید منی غفر اللہ لہ

مطہر شہید ہوا و افعی ہون می شہید
 و طہر شہید ہوا و افعی ہون می شہید

طبع مشاهیر و افعیول اسمعی

سورة فاتحه

حمد و ستایش الله نام پاک پیداکند تمام جهان ربّت پروردگار عالم جهان علیّین
جمع بر سر جنین نیز جهان گویند مثلاً انسان یک جهان است و اسب جهان دیگر و علی هذا
القیاس بنا بر این لفظ جمع آمده دشمن نجشایند رحیم مهربان ملک خداوند یوم روز
دین جزایا که ضمیر خطاب است واحد ذکر را تعبد می پرستیم عبادت مصدر پرستیدن
اهد بنا به آیت مصدر نمودن تا ضمیر متکلم مع الفیض صراط راه مستقیم راست الدین
آنانکه انعمت احسان کردی انعام مصدر احسان کردن علیکم بر ایشان فیکر بمعنی خود
مشهور است مغضوب خشم کرده شد غضب مصدر خشم کردن ضال گمراه ضالین جمع
ضالانست گمراهی سورۃ بقره ختم مهر نهاد ختم مهر نهادن غشّاء وده پرده
یجاد عیون فریب میدهند محاذ و قه فریب دادن یجهون سرشته شده عمه سرشته شدن
استوقد افروخت استیقدا و فروختن صیّب باران بزرگ یخطف بر باید خطف بود
بعوضه پشه سیفک خونریزی کند سفک خون ریختن رغدا خوردن بسیار اهیطوا
فرو روید بهبوط فرو رفتن حطه آمرزش یعنی سوال یا آمرزش است رجز عذاب
لا تعثوا فساد کنید بقل تره قیاء با درنگ قوم کند ملسکنتم بی نوالی بآه و آه گشتند

سورة فاتحه

سورة بقره
پاره اول

صَابِغِينَ بِي دِيَانِ قِرْدَةَ بَوَزْنَه بَاقِر و مَفْر و خَاسْتِينَ خَوَارِشْدَه خَس خَوَارِشْدَن
 نِگَالِ عِبْرَتِي هُوَ سَخْرَه قَايِض پِيرِ عَوَاكُ مِيَانَه قَايِغ نِيك زَر و قَقْوَع نِيك زَر و شْدَن
 ذَكْوَلِ مَحْنَت كَشْنْدَه ذَل رَام شْدَن سَتُور وَاَن مَحْنَت كَشِيدَن مِيشُو و تَشِير شُورَانْد
 اَنَارَه شُورَانِيدَن شَيْبَه خَال اِذَا رَا تَم نَزَاع كَرِيد اَدِر و نَزَاع كَرْدَن لَا تَسْفِيكُون
 مَرْيَد تَظَاهَرُون بَاهِم مَد و گَار مِ شُود تَظَاهِر بَاهِم مَد و گَار شْدَن اُسَاكَه اَسِيرَان
 تَقَادُوهُمْ فَا مِيد مِيد عَوْض اِيْشَان مَفَادَه قَدَاد و ن قَقِيْتَا اَز پِي اَوَرْدِيم
 تَقْفِيَه اَز پِي اَوَرْدَن غُلْفُ در پَرْدَه مِهْيِيْ خَوَار كَنْدَه اَمَانَه خَوَار كَرْدَن عَجَلِ كُوسَا
 مَزْخِرِج رَا نَشْدَه رَحْمَتَه رَا نِيدَن نَبَكَن بَرَا نِدَا خَت نَبَد بَرَا نِدَا خَتَن خَلَاق بَهْرَه
 مَنُوبَه ثَوَاب رَا عِنَا رِعَايَت كُن بَا رَا يَار عَوْنَت دَارَنْدَه و رِعَوْنَت حَاقَت يَا خُودِي تِي
 اَنْظُرْ بِيْنِ عَيْنِي نِگَا شَفَقَت فَرَا اَصْفَحُو اَرُو بَكُر وَا نِيد صَفَح رُو كَر وَا نِيدَن خَزْيِي
 خَوَارِي عَذَل بِل لَا كِيْنَال نَمِير سَد نِيل رَسِيدَن مَنَابَه مَرَجِ اَضْطَرَّه بِي جَا رِگِي بَرَا غَم
 اَوَا اَضْطَر اَرِيه بِي جَا رِگِي رَا نَدَن سَفِيَه نَا دَا ن شَمَر و سَفَاهِيَت نَا دَا ن شْدَن و مَرَا دَا
 كِه اَز نَفْسِ خُود نَا دَا ن شْدَه و لِهَذَا تَرْجَمَه اِيْن لَفْظ بَا يَنْطُور سَمْعِي كَنْدَكِه نَشَا خَت نَفْسِ خُود رَا
 اَلْاَسْبَاطُ فَرِيْت يَعْقُوبُ شِفَاقُ مَخَالَفَتِ صِبْغَةٍ رَنَگ تَحَا جُونِ مَكَا بَرِه كِنْدَه
 تَحَا جِه مَكَا بَرِه كَرْدَن (۲) عَقِيْبَه و وِپَا شْتَه خُود نُو لِيْنَا كِ مَتَوَجِه كَرْدَانِيم تَرَاوِيْتِه
 مَتَوَجِه كَرْدَن شَطْرُ طَرَفِ الْمُتَرَيِّنِ شَكِ آرَنْدَكَا ن اَمْتَر اَر شَكِ اَوَرْدَن وَجْهَه جَانِبِ
 لَنْبَلُو تَكُمُ هَر رَئِيْسَه بِيَا ز مَائِم شَمَارَا بَلُو بَلَا اَز مَوْدَن صَلَوَاتِ دُرُو دِلَابَتِ پَرَا كَنْدَه خَت
 بَتِ پَرَا كَنْدَه سَا خْتَن اَنَذَا اَهْمَتَا يَا ن تَبَرَا بِيَا ر شُونَد تَبَرَّءُ قَابِيْر اَر شَدَن كَرَّة
 بَا ز كَشْتِ خُطُوَاتِ كَا مَهَا اَلْفِيْنَا يَافْتَه اِيْم اَلْفَا ر يَافْتَن يَنْعُو بَا نَك مِيَزَن دَقِيْقِ بَا نَك
 زَوْن اُهْلِ اَوَا ز بَلَنْد كَرْدَه شُود اَلْمَلَالِ اَوَا ز بَلَنْد كَرْدَن بَا خِ تَعْدِي كَنْدَه نَبِي تَعْدِ
 كَرْدَن عَادِ اَز حُدُودِ كَنْدَه الرِّقَابِ كَرْدَنهَا يَعْني بَرْدَه اَلْبَاسَاءِ تَنْگِ سَتِي اَلْبَاسِ كَلَارَار

پاره دوم
 سيقول

الْقَتْلُ كَتْلِ كَلْبٍ قَتْلُ كَلْبٍ جَنْفًا ظَلَمَ يُطَيِّقُونَهُ طَاقَتْ وَرَهْ مِيدَارَنْدَ بَعْنِي وَرَوْرَهْ مِيدَارَنْدَ
 تَطَوَّعَ بِغَيْبَتِ بَجَا آرد و تطوع بربغت بجا آوردن الرَّفَتْ مَخَالَطَتُ كَرْدَن تَحْتَانُونَ خِيَانَت
 مِيكرد و باختیان خیانت كردن بَاشْتَرُوهُنَّ مَخَالَطَتُ كَنِيدَارَازَنَانِ مَبَاشَرَةُ مَخَالَطَتُ كَرْدَن
 الْخَيْطُ رَشْتَه تَلَاوَا مَرَسَانِيدَ آوَا مَرَسَانِيدَن الْأَهْلَةُ مَا هِيَ ثَقِفَتْهُمْ بِيَابِيدَ
 ايشان را ثقف يافتن اَنْتَهُوْا بَارَازَ مَازَازَ اَنْتَهَارَ بَارَازَ مَازَازَ مَازَازَ بَرَكِيَا حَرَمَتَه بَرَكِيَا
 هَمَلَكَةَ بِلَاكُ احْصَرْتُمْ بَارَازَ دَاشْتَه شَوِيدَ احْصَارَ بَارَازَ دَاشْتَن هَمَلَكَةُ قَرَابَانِي كَه بَحْرَمُ كَرْدَن
 شَوَد آذِي رَنج كُشَكُ قَرَابَانِي تَمَتَّعَ بَهْرَه وَرَشْدَ تَمَتَّعَ بَهْرَه وَرَشْدَن اَفْضُتُمْ بَارَازَ كَرْدِيدَ
 اَقَاضَه بَارَازَ كَرْدِيدَن اَللَّهِ الْخِيَامُ سَخَتْ زَيْنَ سَتِينِزْدَكَانِ سَتِ الْنَسْلُ مَوَاشِيَه
 سَلِمَ اِسْلَامَ مَرَكَلْتُمْ كَغَزِيدَ يَزَلُ كَغَزِيدَن ظَلَلِ سَابَهَا نَهَا غَمَامَ اَبْرَكُوهُ شَوَارَ الْمَيْسِرُ
 قَمَارَ الْعَفْوُ زِيَادَه لَا عَنَتَكُمْ الْبَتَه سَخَتْ كَرَفَتِي شَمَارَا اَعْنَاتِ سَخَتْ كَرَفَتَن عُرْضَتَه دَسْمَالُ
 يُولُونَ اِيلَا مِيكُنْدَن اِيلَا قِسْمُ خُورَدَن كَه جَمَاعُ كُنْدَ قُرُوءَ سَهْضِيَا سَهْطَرُ بَعُولَتُهُنَّ شَوَهَرَانِ
 اَيْشَانِ تَعْلُ شَوَهَرُ تَسْرِجُ رَا كَرْدَن هُنَّ وَاسْمُخَرَفَلَا تَعْضُلُوهُنَّ نَيْسَ مَنَعُ كَنِيدَ اَيْشَانِ
 عَضْلُ مَنَعُ كَرْدَن عَرَضْتُمْ كَنَايَه كَرْدِيدَ تَعْرِضُ كَنَايَه كَرْدَن خِطْبَه خَوَاسْتِ كَارِي
 اَكْنَنْتُمْ پَنَهَانِ دَشْتِيدَ اَكْنَانِ پَنَهَانِ دَشْتَن مَتَّعُوْهُ بَهْرَه دَهِيدَ بَعْنِي پُوشَاكُ دَهِيدَ
 تَمَتَّعَ بَهْرَه دَاوَدَن اَلْمَوْسِعُ تَوَاكُلُ الْفَقِيرِ تَنَكُّدَ سَتِ زَكَايَا سَوَارَه اَلْمَلَا جَمَاعُ عَرُوفَتَه يَكُ
 كَفَّ آبِ فَيْئَةٍ كَرُوهُ اَفْرِغْ بَرِيْزَ اَفْرَاغُ رَحِيْتَن (۳۳) رُوحُ الْقُدُسِ رُوحُ پَاك
 خَلَّةٌ دُوسْتِي سِنَّةٌ پَنِيكِي لَا يُوَدُّ كَرَانِ نِيَشُودَ آوَدَ كَرَانِ شَدَن اَلْغِي مَرَهِي الطَّاعِقُ
 بَتَ عَرُوفَه دَسَاوِزُ نَقِي حُكْمُ اِنْقِصَامِ كَسْتَن هُتَّ مَغْلُوبٌ بَهْتٌ مَغْلُوبٌ بَهْتٌ مَغْلُوبٌ
 عَرُوفَتَهَا سَقْفَهَا يَخُوْلَمْ يَكْتَسِبُهْ مَتَغَيَّرُشْدَ تَسْنِي مَتَغَيَّرُشْدَن لَبِثْتُ دَرَكُ كَرْدِي
 كَبْتُ دَرَكُ كَرْدَن نُنْشِرُ جَنْبِشِ دِهِيْمَ اَنْشَارُ جَنْبِشِ دَاوَدَن نَكْسُوْمِي پُوشَانِيْمُ سَوَهْ
 پُوشَانِيدَن حُزْ بَهْمُ آوَرُ صُورَ بَهْمُ آوَرَدَن سُدْبَلَهْ خُوشَه صَفْوَانِ سَنَكُ صَاوِلُ بَارَانِ عَظِيْمُ

پاره سوم
 تنگ ارس

رُبُوعِ مَكَانِ بِلَدِ طَلِ شَبْنَمِ اَعْصَادِ كَرُو باد لَاقِيَهُمْ قَصْدُ مَكْنِيهِ تَيْمِ قَصْدُ كَرْدَنِ مَحْضُورِ
 چشم پوشی کنید اغراض چشم پوشی کردن تَعَقُّفِ طمع تَا كَرْدَنِ اِلْحَافِ الْحَاكِ بِخَبْرِ دِيَوَانِ سَاخْتِ
 تَحْبِطِ دِيَوَانِ سَاخْتَنِ تَحْقِيقِ نَابُودِ بِيَسَارِ وَتَحْقِيقِ نَابُودِ سَاخْتَنِ يَزِيدِ افزونِ مِيَسَارِ اَز بَارِ
 افزونِ سَاخْتَنِ فَادْنُوا پَسِ خَبَرِ دَارِ بَاشِي اَفْزَنِ خَبَرِ دَارِ شَدَنِ فَطَرَةِ مَهَلَتِ دَاوَنِ تَكَلُّفِ
 مَعَالِمِ كُنِيْدِ بَا كِيْدِ كِيْرُ وَاِيْلُ وَا بَا يَكِرَ افْشَا كُنْدِ لَاحِظِ نَقْصَانِ كُنْدِ تَحْجِزِ نَقْصَانِ كَرْدَنِ
 اَلنَّسَامُو اَمَانْدَه مَشُويد سَامْتَه مَانْدَه شَدَنِ اَصْرًا اَبَا كِرَانِ سُوْرَةُ اَلْعِمْرَانِ
 زَنْبِغِ كَجِي مَهَادِ جَا يَكَا ه قَدْ اَلْجِيْزَانِهَاقْطَرَةِ جَمْعِ سَاخْتِه مَسْمُومَةِ نَشَانِ مَنَدِ سَاخْتِه
 تَسْوِيْمِ نَشَانِ مَنَدِ سَاخْتَنِ اَمْدِ مَسَا فِ تَحْقِيقِ اَز اَز اَكْرَدَه يَعْنِي اَز خِدْمَتِ وَالدِيْنِ مَعَا
 سَاخْتِه تَحْرِيرِ اَز اَكْرَدَنِ كَفَلِ خَبَرِ كِيْرِ سَاخْتِ تَكْفِيْلِ خَبَرِ كِيْرِي سَاخْتَنِ مَحْضُورًا بِي رَغْبَتِ اَز
 زَمَانِ عَاقِرِ نَا زَا مَهْدِ كُورِه كَهْلَا مَعْمُورِيْ بِي كُنْمِ اَبَرَا بِي كَرْدَنِ اَكْجِه كُورَا دَر زَادِ
 اَبْرَصِ بَر صَدَارَتِ خُرُوْغِ خِيْرِه مِي نَبِيْدِ اَوْ خَارِ خِيْرِه نِهَادَنِ اَكْجِه دَر يَافِتِ اَحْسَاسِ دِيَا
 حَوَارِيُّوْنَ يَارَانِ خَالِصِ بَدَهْلِ هَمِه دَعَا بَزَارِي كُنْمِ اَهْتِمَالِ دَعَا بَزَارِي كَرْدَنِ اَوَّلِيْ زِيَدِيْ
 (۴) اَبَكْتِه مَكْرُوْجًا كَجِي شَفَا كِرَانِه حَقِيْقَةِ مَغَاكِ اَنْقَدَارِ اَنِيْدِ اَنْقَاوَرِ اَنِيْدِنِ اَنَالَه اَوْقَا
 صِدِّ سَرْمَايِ مَحْتِ بَطَانَةِ دُرُوسْتِ پَهَنَانِي كَايَا لَوْ كُنْمِ تَقْصِيْرِ نِيْمِ كُنْمِ اَلْوَقْتِ تَقْصِيْرِ كَرْدَنِ خَبَالَا
 فَتْنِه اَكْثَرِيْ وَدُّوَا دُرُوسْتِ دَاشْتَنْدِ مَاعِيْنَتِ رِيْجِ شَمَارِ اَعْضَا اَكْبَرِ يَعْنِي كَزِيْدِنِ +
 غَدُوْتِ كَجَا هِيْرُونِ اَمْدِيْ تَبُوْئِيْ مِي نَشَانْدِيْ تَبُوْئِيْ نَشَانْدَنِ هَمَّتِ خَوَاسْتَنْدِ تَيْمِ خَوَاسْتَنْدِ
 تَقْشَلَا بَزُوْلِيْ كُنْدِ فُشَلِ بَزُوْلِيْ كَرْدَنِ قُوْرِ جُوشِ مَسْوِيْنِ نَشَانْمَنْدِ كَرُو يَمِيْنِيْ خُودِ رَا وِ
 اَسْبَانِ خُودِ رَا نِيَكِ اَرَسْتِه طَرَفَا نَفِه يَكِيْتِ مَغْلُوبِ سَاوِ كَبِتِ مَغْلُوبِ سَاخْتَنِ خَايِيْنِ
 بَرَادَرِ اَرَسِيْدِه خِيْتِه بَرَادَرِ اَرَسِيْدَنِ كَا طِيْنِ فَرُو خُورَنْدِ كَانِ كَطْمِ فَرُو خُورْدَنِ كَرُو يَمِيْنِيْ
 پِيُوْسْتِه نَبَاشْتَنْدِ اَصْرَارِ پِيُوْسْتِه مَانْدَنِ اَكْثَرِ نَوَاسْتِ مَشُويد وَهْمِنِ سَتِ شَدَنِ قُوْجِ
 زَخْمِ نَكَاوَلِ مِيْگِرْدَانِيْمِ مَادُوْتِه كَرْدَانِيْدَنِ مَحْجُوزِ كَامِلِ عِيَا كُنْدِ تَحْقِيْقِ كَامِلِ عِيَا كَرْدَنِ

محرور

محرور

اذ اعوا مشهور سازند و اذاعة مشهور ساختن جرحی رغبت و تحریف غبت اذن تشکیلا
 عقوبت موقتاً توانا از کس مگوئسار ساخت اگر کاس مگوئسار ساختن حصرت تنگ است
 حصرت تنگ آمدن اعتراض گوئسار شوند اعتراض کیو شدن سلم مراغما اقامت گاه ضرر بم
 سفر کنید ضرب فتن تا المون و در دمندی شوید آلم در دمند شدن خوانا احیات کنند و
 آشیما گنا بگا رستخفون پنهان می کنند بر تم تمتم کند رتی تحت کردن برینیا گنا
 نول متوجه کنیم تو کیه متوجه کردن نضله و آرمیش اصکار و راوردن اناقازان
 یعنی بر ختران سخی میکنند مرید و در رفته نصیلاً حصه مفرض معین یعنی در تقدیر معین
 شده لامیتدهم در آرز و افگم ایشان از اتمیه در آرز و افگدن لبیتنگ بشکافند
 بتنگ بشکافتن مادی جای حیصاً مخلص حنیف کیسو یعنی از اسوی اسد کیسوب
 حضرت ابراهیم است علیه السلام باز هر که دین آنحضرت پیدا شد اول هم حنیف می گفتند
 چنانچه در سور قلم یکن الذین کفرو است قسط انصاف شیخ نخل کاغیتلو کمی کنند
 تن روها بگذارید آن زمان را معلقه زبیکه زیوه باشد و با او شوهرش موافقت کند
 هوای خواهرش نفس نلووا بیچانید یعنی سخن را که نکتی ذ غالب شدیم استخوان غائب شد
 کسالی کابی کنان مذبدین مترو دوان و بذب تر و دد ترک طبقة (۴) جهر آشکا
 لا تعدوا تجاوز کنید عدو تجاوز کردن شیة مشتبه شد لا تغلوا از حد گذرید
 غلو از حد گذشتن کسنگه کفر گز تنگ نه دارد استنکاف تنگ داشتن سور
 مائده یهیمه چار پایان قلاکد قلا دماصین قصد کنند گان ام قصد کرد
 شان دشمنی منجیقة انچه بجه کردن مرده باشد موقوذة انچه بنگ با بصا مرده باشد
 متردیه انچه از جای بلند افتاده بمیرد تطیحة انچه بشاخ زدن مرده باشد کینم
 فرج کرده باشد نصب نشانهای معبود باطل ان تستقیمو آنکه طلب کنید معرفت نبوت
 از لایم تیرای قال بکس نا امید شد مضطر لاچار شود مخمصة گرسنگی

این کلمات
 در این کتاب
 آمده است

کوه مایه

مُتَجَانِفٌ مَّا لِحَوَاجِ جَانُورَانِ شُكَّارِی مُکَلِّفِینَ شُكَّارَ تَعْلِیمِ کُنْدَ گَانِ تَقِیُّبَا سِرِّدَارِ
 عَزَّوَجَلَّ تَقْوِیَّتِ کَرْدِیدِ تَعْزِیرِ تَقْوِیَّتِ کَرْدِیْنِ قَاسِیَةِ سَخْتِ خَافِیَةِ خِیَاثِ اَعْرَبِیَا سِیِّتِ
 سَاخْتِمْ قَافِرَةَ اِنْقِطَاعِ اَمْدِنِ یَکْیَهُوْنُ سِرْگَرْدَانِ مِشُوْنْدَ تَبَوُّوْا بِهْرِی طَوَّعَتِ سَهْلِ
 سَاخْتِ یَکْیَحْتِ مِی کَافِتِ یُوْکَری یُوْشَدِ سَوَاقَةِ تَنِ مَرْدَارِ کَا لَا عِبْرَتِ سَخْتِ حَرَامِ
 قَفِیْنَا اَزِ یَسِیْرِ فَرَسْتَا دِیْمِ مُهْمِیْنَا اَمَّا بِهَبَانِ شَرِیْعَةِ شَرِیْعَتِ مِنْهَا لِمِ رَاهِ لَوْ اَمَّا
 مَلَامَتِ مَعْلُوْلَتِ بَکَرْدِیْنِ بَیْتِهَ اسْتِ قِیْسِیْنِ دَا شَمْنَدَانِ رُهْبَانَا کُوْشَدِ شِیْنَانِ
 (ک) تَقِیْضِ مِیْرِیْدِ دَمْعِ اشْکِ اَنْصَابِ نِشَانِهای مَعْبُودَانِ بَا طَلِیْحِیْ لَبِیْدِ
 حُرْمِ احْرَامِ بَیْتِ نَعَمِ چَا رِیَا یَانِ تَسْوِیْ غَمْلِیْنِ کُنْدِ بَیْجَرَةِ مَادَةِ شَرِی که بِنَامِ تَبَانِ
 مَقْرَرِ کَرْدِه بُوْدِنْدِ و شِیرِ اَوْ کِسی نَمِیْدِ اَدْنِ سَاکِیْنَتِ اَمَّا بَرایِ تَبَانِ مِیْکُنْدِ اَشْتِنْدِ و بَارِ بَرِ
 پِشْتِ اَوْ نَمِی نِهَادِ و صِیْلَتِ مَادَةِ شَرِیْسِتِ که اَوَّلِ بَارِ مَادَةِ شَرِی زَا یَدِ و بَعْدِ اَزِ اَنِ بَارِ
 و کِیْرِ مَادَةِ زَا یَدِ یَسِیْرِ اَنِ زَا بَرایِ تَبَانِ مِیْکُنْدِ اَشْتِنْدِ حَاکِمِ شَرِی که اَزِ و یِ چِنْدِ بَیْجَرِ گَرْتَنْدِی اَوْرَا
 مَعَاوِ دِشْتِنْدِی اَزِ سَوَارِی و جَزَانِ عِزْرِ اَطْلَاعِ شُودِ و کَفَفَتِ بَارِ و اَشْتِمِ کَفِ بَارِ
 دِشْتِنِ مَائِدَةِ نَحْوَانِ سَوْرَةِ اَنْعَامِ یَعْدِلُوْنَ بَرَابَرِ مِیْکُنْدِ طِیْنِ کُلِ مِیْدَادَا
 پِی دِرِیْ رِیْزَنْدِه اَکِنَّةَ پَرْدِه اِیْتِوْکَنْ و و رِ مِشُوْنْدِ نَامِی دُورِ شَدْنِ بَعْتَةِ نَاکَمَا
 حَسْرَةِ پِشْمَانِی مَاقُظْنَا فَرُوْگَزِ اَشْتِ کَرْدِیْمِ نَفَقَا سَوْنِ سَلْمَا نَزْدِ بَانِ مِیْلِسُوْنَ نَا اَمِیْدِ
 شُوْنْدِ گَانِ کَا بَرِ بَیْجِ یَصْدُقُوْنَ رُوْگَرْدَانِ مِشُوْنْدِ لَا تَطْرُدُ و رُکْنِ مَرْدِ و دُورِ کَرْدِنِ
 تَسْتَبِیْنِ ظَاہِرِ شُودِ اَسْتَبَانَةِ ظَاہِرِ شَدْنِ جَوَاحِظِ کَسْبِ کَرْدِیْدِ یَلِیْسِ جَمْعِ کُنْدِ
 شِیْعَا گَرْدِه نَبَا خِیْبُوْضُوْضُوْجِ شُرُوعِ کُنْدِ ذَرَا بَکْذَارِ تَبَسُّلِ بَهْلِکِه گَرِ اَشْتِ شُودِ
 تَعْدِلِ عَوْضِ دِه اَسْتِ نَهْوَتْ گَرَاهِ کَرْدِه بَا جَنْ تَارِ یَکِ شَدِ اَقْلِ فَرُوْقَتِ اَقْلِ فَرُوْقَتِ
 بَا زِغَا اَطْلُوعِ کَرْدِه هُوْنِ رِسَوَانِی حَوْکِنَا عَطَا کَرْدِه بُوْدِیْمِ قَالِی شُکَا فَنَدِه حَبِّ دَانِ
 کَوِی خَسْتِ سَکِنَا اَرَامِ گَاهِ مُسْتَقَرِّ قَرَارِ گَاهِ مُسْتَوْجِ و دَاعِیْتِ جَامِتِ اَکْبَا کِی بَرِ دِیْگَرِی بُوْی

یار قافم
 و او را

سوره انف

طلع شاخ قوتان شاخها در لایه نزد یک بیع بختی خوفا با قهر ثابت کردند که
 تسبوا دشنام دهید (۸) قبل از گروه گروه زخوف بظاهر آراسته نصغی میل
 کند آفتاب و لها یقتر فوا عمل کند خیر صون دروغ میگویند یوحون القامی کند صفاء
 رسوائی حرجانها بیتنگی یصعد بالامیر و حجر محفوظه مشا بر داشته شد پیرا
 حصاد در و درون حوالت بار بردارنده قوشا جانور یک بر زمین غلط انداخته بیت ربع
 ضان گو سپند معن بر مسفوحا ریخته ظفر ناخن ششم پیه با ظهور پشتها حوایا
 روده با عظم استخوان اطلاق فقر تمام ایغنی نعمت تمام کنیم در استقامت تلاوت ایشان
 قیمتا درست لیسکی حج من و قربانی حجی از ندگی ممانت مرگ انبی طلب کنیم که کثر
 بر ندارد و از نماز بیج بردارنده خلاق با دشامان سولای اعراض
 بیباک شایگان معالیش معیشت اهدا فرود و در و صاعغ خوا شوند اظفر مهلت ده
 اغویت گمراه کردی مدد ما نکو سپیده مدد حو را رانده شده قوری پوشیده بود و سوغا
 شرمگاه قاسم قسم خورد دل انداخت بسوی پستی طیفقا شروع کردند یخصفا کتوبو
 میگردند و قی برک ریشا جامه زینت لایق نیست گمراه نکند شمارا اذاکو یکدیگر برسند
 یلج دخل شود و چل شتر سیم سوراخ خیاط سوز غواش پوششها نزعنا بیرون آریم غل کینه
 او را شتم داد شد یلعان حجابی در میان بهشت و درون صفت گردانیده شود و تلقاء
 طرف اقبضوا بریزید تا ویل مصداق حشیشا ثناب اقلت بردار و سقناروان کنیم
 نکدا نامهموار بدیر وینده عین نابینا بقا استقرار و انتخذا می سازید سهول
 جمع سهل بمعنی نرم قصول جمع قصر کو شک تلیقون می تراشید الا نعمتها عفو کاشتنده
 عتوا تجاوز کردند رجعة زلزله جنتین مرده بر اوقات و الغابین باقی ماندگان یعنی
 آنجا گرفتار عذاب لا یخسونا ناقص رسید (۹) افح فیصل کن قنانه فیصله
 کو یغول بودند اسی اندوه خوریم با ساء سختی خنرا رخ یصم عون داری کنند عفو

تسبوا
 دشنام دهید

قیمتا
 درست

عتوا
 تجاوز کردند

بسیار شدند و هرگاه سختی سزاوارت راحت بخت ناگهان بپایان شاهگاه صبحی
 وقت چاشت مکرر بپایان آمدن صبحنا عقوبت رسانید می حقیق سزاوارت
 از دایضه نورانی آنچه موقوف دارا و را خاشی برین نقیبان است و هرگاه
 برسانید ند تلقف فرو میرد و یا فکون بدو غ اطار میگرد و یا صلیکم البته بد آن
 شمارا تقیم انکار نمی کند و میگزازی سینه قحطها بطریق و اشگون بدگر فتنه
 طائر شگون بدو هر چه تأتینا بیاری مارا جز ارجح فکل کینه ضفای غو که از جز
 عقوبت ینکون عهدی شکنانه تمنا انتقام شنیدیم و یا او شتا میراث داوم
 دمر ناخراب کردیم و بچشون می افروشتند و بکون مجاورت می کردند و بتر باطل
 کرده شده است اینی طلب نمی نویسم می رسانید ند سوء سخت اخلاق جانشین من
 باش میقتا و عده گاه آری بینا کن انظر نظر کن من تازی خواهی دیدم اذ گاه بین
 هموار ساخته خور اقاد صیقا بهوش شده آفاق بهوش آمدت ثبت بازگشتم
 اضطفت بر گزیدم خن بگیر انکت عطا کردم حلی زیور خواهر آواز گاه و سقط
 فی ایدیهیم پشیمان شد ند غضبان خشناک شده آسقا اندوه گین گشته یکتا بد
 یجر میکشید گاه و از و یک بود ند کشیت شاد مکن سکت ساکن شد شنی
 مکتوب بر بکون می ترسند فتنه امتحان اکتب بنویس یعنی مقدر کن هدا جوع
 کردیم اخلال مشقتها عز و تعظیم کردند کلمات سخنان ثلثی عشره دوازده قسم
 اسباط قبیله قبیله اما گروه گروه انجست روان شد حاضره لب یعلیون
 از حد میگشتند سبت شنبه حیثان ما بیان سبت تعظیم شنبه شرعاً الهام شده
 لایستقوت تعظیم شنبه نمیکردند تعلق از بودیم لعظون پند میدیدیم یس سخت
 تا اذن آگاه گردانید خلف از پی در آمدند خلف جانشینان بدو حق متاع
 در توان خوانده اند و بکون تسک میکنند تنقنا بر در شتم ظله سا بیان انکم بخت

آخلد میل کرد و بکشت زبان از دهن بیرون گفتند در آنجا بیا فریدیم ^{میل کردن} کجور می میسند
 نستند حج پیرایم بکشیم ^{میل} مملکت هم یکد تدبیر متین حکم ملکوت پادشاهی خدا امکان
 که مرتبه استقرار کجایم تا پدید نیارود او را حقیق کاوش کننده یعنی عالمی تعشیشی جامع
 مروت آمد و رفت کرد و انقلک گرانبار شد صامتاً خاموش شوندگان ^{قلیسی} واپس بایستند
 کنند و عاقل با برایشون راه میروند آیینی دست بایستشون تناول میکنند یکد و
 بد سگالی کنید در حق من ^{لا تظفر} مملکت مدید مرا عفو در گنه عفو کار پسندیده
 اعراض کن یزتیغی دغدغه کند ترغی خله طائفه و سوسه ^{لا یقصر} باز نمی آیند
 لولا اجتبیها چرا از طرف خود انشا و نمکینی او را انصافاً خاموش بشیم خیفه ترسکاری
 عذو با ما و اصل شباگاه **سورة انفال** انفال غنیمتها ذات بینکم
 صبره را و جلت برسد ثلثیت خوانده شود کما چنانکه یساقی رانده میشوند تو دون
 دوست میداشتید ذات الشوق که فوج جنگی ^{یجی} ثابت کند ^{لا یستغیثون} فریاد میکردید
 مرد دین از پس خود جماعه دیگر را آورده ^{بشیر} فرود یغیثکم می پوشید شما را امنه ایمنی
 رجز آلودگی بریطه بند و بنان طرف دست ^{باشقا} خلاف کردند حقاً نبوده کرده
 لا تلو اگر دانید آداب پشتمان ^{محقق} قار جوع کنان ^{مختار} پناه جویان بآید باز گشت
 رهیت افکنی بیلی عطا کند بکاه عطا مؤمن ^{سست} کنند ^{لا یستغیثون} طلب فتح
 می دیدند ^{مها} از استیجول حائل میشود ^{لا یخطف} بر ایند ^{لا یخونون} و خیانت مکنید ^{وقا} قانا
 فتح ^{لا یثبتون} تا جس کنند ^{اساطیر} افسانها ^{امطر} بار حجاز سنگها ^{مکاء} صغیر کردن
 تصدیق و تسک زدن ^{لیمیز} تاجد ساز ویر که توده ساز و مضمت گذشته است
 سته روش فتنه غلبه کفر ^{مولا} مدگار را ^{فرقان} یعنی فرق در میان حق و باطل
 التفرع هم آمده ^{عده} کناره دنیا ^{بزر} یک قصه ^{دو} ترز کب کاروان ^{بینه} محبت
 تلذذ ^{هبر} و بیج باد یعنی دولت بطر ^{سکشی} ریاء خود نمائی نکش باز گشت ^{آب} ماد

سورة انفال

حاجه

دَوَاتِ جَنبیدگان تَتَقَفُّونَ بِلَا بِي شَرِّهِ تَتَفَرَّقُ سَاوَقَانِدُ پَسَازِ گِرْدَانِ سَوَاکِ بَرَا بَرِ
 تَتَبَقُّوْا که ایشان پیش دستی کرده اند اَجِدُوا مِهیا سازید رِباطِ آماد و شتر خیل سپان
 تَزْهَبُوْنَ می نرسانید خَنُوا امیل کنند سَلْمُ صِلَحُ فَانْجِ کِیسَ تَوِیْمُ مِیلُ کُنْ اَسْرُ اَسیران بَنِ
 قَتْلُ بسیار بوجود آروا مَکُنْ قَدْرَتِ دادا و وَا جَای داد و نَدَا و لَیْلَ کار سازان و لَایِت
 کار سازی او کَوَا کَر خَدا و نَد قَرابت سَوَاکِ بَرَاکِ بَرَاکِ بَرَاکِ بَرَاکِ بَرَاکِ بَرَاکِ
 سَیْنُ اسیر کنی فُخْرِی سَوَا کُنْدَه اَذَانِ خَبر سَایِدِ نِست بَرِی بَرِی بَرِی بَرِی بَرِی بَرِی
 اَسْلَحُ اَخِر شُود اَحْضَرُ اَبَد کُنْ اَقْعَدُ و اَنْشِیْنِیْ مَوْصَدِ کِیْنِکَا مَخْلُوقِ اَبْکَازِ اِسْتِجَارِ
 طَلَبِ مَانِ کِنْدِ اِجْزَالِ اَنْ اَبْلَغُ بَرِسانِ مَکُنْ جَایِ اَلْهِنِ یَطْهَرُ وَا غَالِبِ بِنْدِ کَیْرُ قَبُولِ اَنگَا هِندِ اَرَاکِ
 خَوِشِی ذِمَّة عَهْدِ اَفْکَا هِیْنِ مَکُنْ اَبْی قَبُولِ نِیْکُنْدِ اَشْتَرِ وَا غَرِیْدِ کَر وِزْشِیْنِ هِیْسا
 نَکْشُ اَبْشَکُنْدِ اَیْمَانِ سَوَکُنْدَانِ اَمَّةِ پِشْوَ اِیْنِ غَیْظِ اَنْدَوِ وِلیجَه وِوَسْتِ پِشْوَ
 یَعْمُرُ قَا اَباد سازند حِطَّتْ باطل شد سَقَا یَدِ آبِ نَوْشَانِ دِیْنِ مُقِیْمِ دَا اَحْمُ یَتَوَلَّ
 دَوَسْتِ اَر وِعَشِیْرَه خَوِشِا وِزْدَانِ اَقْدَقْتُمُ کَسْبِ کَرْدِه اَنْدِکْ سَا دِی رَوَا جِی تَر کَبْصُوا
 مَنظَرِ بَاشِید مَوَاطِنِ جَا یِهَا لَمْ تَغْنِ دَفْعِ کَر وِضَاقَتْ تَنگ شد بَقَا حُجَّتْ با وِجودِ فَوَاحِی
 وِکَیْثُمُ بَکْشِید مَدِ بَرِیْنِ پِشْتِ اَوِ سَکِیْنَه تَسْکِیْنِ خَوِرا جُودِ شُکْرِ اَعْمَامِ سَالِ
 عِیْلَه در وِشِی کَیْدِ بِنُورِ اَخْتِیارِ نِیْکُنْدِ صَاغِرُ وَنْ خَوَارْشِ هِیْضَا هِیْوُنْ مِشَابِیْتِ اَنْدِ
 یَوْ فَاکُونُ بَرِگِرْدَانِیدِه مِشُودِ اَحْجَارِ دُشْمَنْدَانِ رُهْبَانِ زَا اِمْدَانِ یُطْفِقُوا فَر وِشَانِند
 یَکْزَوْنُ وِخِیرَه مِیْکُنْدِ ذَهَبِ زَرِ فِضَّة تَقَرُّ وِجْهَ کَرْمِ کَرْدِه شُود یعنی وِمِیدِه شُود
 تَکْوِی دِراغِ کَرْدِه شُود جِجَاهِ پِشْیَانِی عِدَّة شَمَارِ قِیْمِ دَرِست کَا کَفَه تِیْمِ لَیْسِی دَرِنگِ
 کَوِیْنِد وِمرادِ اِیْجَا تَحْرِیْفِ مِشْرِکِیْنِ هِست کَه قَا بِلِ با حَرَامِ مَاهِی حَرَمِ بُوْدِ کَرْدِه فَوِی قَعْدِه وِ
 ذِجِی وِ حَرَمِ وِجِیْتِ بَا زَا اِیْسِ وِ پِشِی مِیْکَرْدِ مِثْلًا مِیْگُفْتَنْدِ کَه اَسَالِ صَفَرِ پِشِی از مَحْرَمِ سَت
 یَوْ اَطِئُوا اَمَوْ قَعْتِ کُنْدِ اَنَّا قَلَمُ کَرانِ شُدِه مِیْلِ مِیْکُنْدِ خِفَاقًا سَبْکَا رِثْقًا اَگَر اَنْبَارِ رِیْعِنِ

کوه برآید

در حالیکه اسباب ششم بسیار دارد یا بجز قدر ضروری بدست شما نباشد عمارت
 نفع قاصداً آسان شقّه مسافت سیحْلُون سگند خواهند خورد و اَرْتَابَتْ
 شک آورده آینهات برنگیختن نَبَط از حرکت باز داشت اَوْصَعُوا مرکب میتا
 خالال میان بیخُون می بستند تَرَهَق باید یَقْرَعُون می ترسند مَلَجاً پناهی
 مَعَاکات غار مدخل جای درآمد بَجَحُون ششاید کنان مَوْلَفَة الفت داده می
 غایر مین و ام داران فَرِیضَة حکم ثابت شده یُوْذُون آزار میدهند اَذُن
 سبک گوش یحیادید خلاف کند یحذد می ترسند تَذِیْع تضرع و یحوض در نهر
 شروع می نمودیم نَلْعَب بازی میکردیم یَقْبِضُون می بندند حَسَب بست اِسْتَعْتَمُوا
 بهره مند شدند خَضَمْتَم شروع در نهرل کردیم و تَفَكَّت تیرای برگزیده و آن
 مساکن قوم لوط بودند ما نَقَبُوا انکار نکردند اَعْقَب عاقبت حال ایشان ساخت
 تَجَوّی از گفتن یَا نُون عیب میکنند مَطْوَعین و راه خدا صدقه دهندگان را
 یَسْخَرُون تمسخر میکنند مَقْعَد نشستن خِلَاف برخلاف اَلتَّغْفِرُوا بیرون مروید
 حَرّاً گرمی یَقْفَهُون در می یافتند خَالِفین پس ماندگان خَوَالِف زنان پس مانده
 طَبَع مزهاده شد حَجّ گناه نَصَحْنا نیک خواهی کنند لَتَحْمِلْ تا سواری دس
 (۱۱) اَجْدُم سزاوارتر حد و احکام مَغْرَمات و اَن دَوَائِر مصائب دَائِرَة
 مصیبت سَوَاء بد صلوک و عا نیک مَرَدُوا خورگ شده اند مَرَقَات دویار
 یعنی و مسلمان لیل شوند و در اموال و اولاد آفات بیند اَعْتَرَفُوا اقرار کردند مَخْطُوءا
 آمیخته اند تَزَكَّی بابرکت کنی صَلّ دعا کن سَكَن آرام مَرْجُون موقوف داشته
 ضَرَاذِیان رسانیدن اِرْصَاد اکینگاه ساختن اُسُس بنیاد نهاده شد
 بُنْیَان عمارت جُرُف زمین رو و خورده هار مستعد افتادن فَاَهَاک پسر افتا
 اَسَاخُون سفر کنندگان در راه خدا ظَمَأ تشنگی نَصَب رنج مخصوصه گرسنگی

توضیح
 در این باب

لَا يَطْطُونَ مَوْطِئًا يَأْمُلُ كُنْهَ جَايَ يَغِيْظُ نَجْمُ آرَدَ لَا يَتَاكُلُونَ بِرَسْتٍ تَمَيُّزًا
 نَيْلًا دَسْتِ بَرَوَ وَادِي مِيدَانِ يَكُونُ نَزْدِيكٍ هَتَمُ يَفْتَنُونَ عَقُوبَتِ كَرِهِي شَوْنُ
 يَعْنِي بَامَرَضٍ وَمَصَابِتِ رَعُوفٍ نَجْمَانِ وَبَحِيمٍ مَهْرَانِ سُوْرَاكَ يُوْلَسُ
 قَدَمِ صِدْقٍ بِأَيْهِ دَرَسْتِ حَيْمُ آبِ كَرَمِ ضِيَاءِ دُرْخَشَنده نُوْرًا رُشَن دَعْوِي
 دَمَاسِجَّة دَعَايِ خَيْرِ اخِرِ نَهَائِتِ يَجْعَلُ زُوْرًا سَانِيْدِي اسْتِجَالِ زُوْرٍ وَطَلَبِي مَرُوْرٍ
 بَرُوْرٍ وَخَلَقَتْ جَانَشِيْنَانِ اَثَرِ بِيَارِ لَا آدَرِي خَبَرِ دَارِ نَكْرُومِي خَيْرِ مُوْنِ كَنَاهِ كَارَانِ
 آدَقْنَا بَخْشَانِيْمُ يُسَيِّرُ رَوَانِ مِيكَنْدِ بَرِ خَشْكِ فُلَاكِ كَشْتِيهَا جَرِيْنِ رَوَانِ شَدِ
 عَاصِفُ تَنْدَ اَحْيَا بِرَمِ كَرَمًا كَرَشْتَنده دِيْنِ عِبَادَتِ يَبْعُوْنَ بِرَاهِي مِي كَنْدِ بَغِي بِرَاهِي
 فَاخْتَلَطَ بِسِ در سَهْمِ آمِيختِ نَبَاتِ رُوِيْدِي كِي نَزْخُوفِ بِرَاهِي اَسْرِيْدَتِ وَآرَا سَتَه شَدِ
 حَسِيْدًا مَثَلِ زِرَاعَتِ اَزْ بَخِجِ بَرِيْدِه كَمُ كَفْنِ نَبُوْدِ آمِيْسِ دِي رُوْرٍ لَا يَرِ كَفْنِ نَبُوْسْتِ
 قَدَرِ سِيَاهِي عَاكِمِ پِيَاهِ دِي سِنْدِه اُغْشِيَتْ پُوْشَانِيْدِه شَدِه اَسْتِ قَطْعًا يَارَهَا
 مُظْلِمًا تَارِيكِ زَيْلِ كَنَا تَقْوِيْدِ اَنْدَرِ مِيْمَانِ سِرَآئِيْهَ هَذَا لِكَ اَنْجَا تَنَاهَا اَوْرِيَا بِنْدِ اسْتَفْهَانِ
 پِيَشِ فَرَسَادِه اَسْتِ مَا ذَا چِيْسْتِ يُبْدِي نُو كَنْدِ يُعْيِدُ دُو بَارِه كَنْدِي هِيْدِي غَوْرَاهِ
 نَمِي يَابِدِ اَكْثَرِ طُيُوْرٍ اَفْرَا نَرِيْسِيْدِه اَنْدَرِ بَرِيْمُوْنِ بِي تَعْلُوْقِ يَتَعَاَرَفُوْنَ شَنَا سَا بَاشَنْدِ خُلْدِ جَاوِيْدِ
 يَكْتَسِبُوْنَكَ مِي پَرَسَنْدِ تَرَايِي آري شَدَانِ شَغْلِي نَفِيْضُوْنَ دَر مِي آيِيْدِ مَتَا يَكْتَرِبُ
 پُوْشِيْدِه نَمِي شُوْدَانِ نَه خَيْرِ صُوْنِ وَرُوْعِ كُوِيْدِ كَابَرِ دُشَوَارِ شَدِه بَاشَدِ اَجْمَعُوْرُ غَرِيْبِيْتِ
 كَنْدِيْدِ شَرِ كَا تَكْمِ مِهْرَاهِ شَرِيْكَانِ خُوِيْشِ غَمَّه پُوْشِيْدِه اَقْضُوْا بِرِ سَانِيْدِ لَا تَنْظِيْرُوْنَ
 مَوْلَتِ مَرْهِيْدِ مِرَا مَنْدَرِيْنِ بِيْمِ كَرُوْدِه شَدِه كَانِ تَلَفِيْتِ بَارُوَارِي كِيْدِي يَا رَايَسْتِ فَنَدَةِ
 لَكَ كُوْبِ تَبُوْا اَمْسَكُنْ سَا زَمَقِيْلَةً يَعْنِي قَبْلَهُ رُوْحَانِهَا سَا زِيْدِ وَآنِ مَسَا جِلْدِيْتِ
 اَخِيْسِ سَخِ كَنْ اَشْدُ دُرْ كَنْ جَاوَزِ نَا كَنْدَرِ نِيْدِيْمِ اَتَّبِعْ وَرَعْقَبْ شَدَنْدِ بَغِيَا سَتَمِ
 عَدُوْا تَعْدِي اَدْرَكَدُرِ سِيْشِ الْاَنَ اَيَا اَلْكَوْنِ يَعْنِي اَيَا نِ اَيَا نِ مِي آري نِيْجِيَا كَبَرِ مَكَانِ

سوره یوسف

بلند افکنیم یعنی بر روی آب آرمیم تر ایستد نیک بهمان جسم تو یعنی بغیر تغییر بود آنای
 دایم مبرا صدق به مقام نیک العلم و دانش یعنی قرآن فاستل الذین یقرءون الکتاب
 من قبلك پس پس آنگاه آنرا که میخواهند کتاب پیش از تو یعنی تا ظاهر شود که بر انبیاء
 سابق نیز وحی نازل میشد و ما نفعی و کفایت نمی کنند ندانند رسانند گاه خلوا کنند
 آیم راست کن سورۀ هود احکمت استوار کرده شده فصحت و صحر کرده
 لکن نزدیک فضل بزرگی یتون می چید کیست فو اینها شوند کیست عشون بر سر یکشتن یا جامه
 (۱۲) یبکو آزماید آیه مدتی معذرت کرده شده ما یکجسسه چه چیز باز میدار و از امر صوفی
 باز داشته شد حاق فرا گیر دیوش نا امید فرج شادمان فخر خود ستانیده که یکجسسه
 نقصان داده نشوند یکجسسه حجتی یعنی دلیل عقلی نیلوه متصل می می آید احزاب گروه
 مزید شبهه تعرض آورده شوند که جرم بی شک احبوا آرام گرفتند از دل کینه
 با دی الاهی تا مل سر سر حمیت پوشانیده شد نلزم جبر کنیم طاری یک کنند و طرد شد بر
 نزد ری بخواری می نکرد دیخوی گراه کند اجوام گناه که تبتش اندوه مخور واضح بسیار
 الفلک کشتی یا حیننا بخصه ما سحر و تسخر میکرد و یککل فرود آید فار چو شید المنور
 یعنی تنور غضب جبری روان شدن مرسای استاده کردن معزلی کرانه ساقا پناه
 خواهم گرفت بخصم نگاه دارد بحال دار آمد بکلی فرو بر اقلیع بازمان غیض کم کرده
 قضی الامر سر انجام نموده شد کار و استون قرار گرفت بجوئی کوهی است بعدا
 هلاک با و فطر آفریده است توبوا رجوع کنید اعتدی رسانیده انکید وایر سگال کنید
 ناصیه موی پیشانی کیست خلف جاشین ساز و محمد و انکار کرده و جبار سرش
 عینید ستیزنده بعدا نفرین با و استعجی کم و گردانید شمارا باشنده موجه امید
 داشته شده مرید قوی تخمین زیاکاری دمر و الگزارید صیحه آواری سخت
 بعدا دوری با و حنین بریان نکرید و او جس بخاطر آور و خیفه ترس

سورۀ هود
 و ما بین و اینها

حُكْمَتِ بَخْدِ یعنی سبب خوشوقتی از اهلک قوم لوط یونگی ای وای من آید
 آیا خواهم زاد عجبی دیر بعل شور شیخا کلان سال رقع خوف حکیم بر دبار آوا
 تر سکار منیب جوع کنند سی بهم اندوه کین شد بلبان ضا قیوم در عا نکند لب
 عصیب سخت یهر عون شتابان کفر قون رسوا کنید ماضیف همان شید شایسته کن قوم زور
 آسیر بر قطع پاره امطر نابا رانیم سنجیل سنگ گل منظر بود تبه یعنی بی در
 مسوقه نشان مند ساخته شده کمال پیمان میزان ترازو خیر آسودگی محیط
 در گیرنده یعنی هلاک کننده یقیناً الله نفعیکه خدای تعالی حلال ساخته نیت رشید
 راست معاملتی مقصود تنزله بود لایحه متکم پیدا کنند در حق شما دود و دستار
 رخط قبیله یعنی برادری خاص بجهنما سگار میکردیم عزیز گرامی قدر و زاعکم
 ظهیر یاپس پشت خویش مکانه طور یخنی رسوا کند از تقبوا انتظار بریدر قبیله
 منتظر بعداً دوری یا و بعدت دور افتادند سلطان دلیل رشید بر راه راست
 یقدم پیشوا شود آورد ببارد یئس الورد المورود بدجائی ست که واروان
 شدند دوزخ و اتبعوا و از پی ایشان آورده شد یئس الرقاد المرقود بدعطای
 که داده شد آن لعنت ما اغنت بهیج دفع کردند تنیب هلاکی قدری دیده
 یوم مشهود روزیست که همه حاضر شوند رفیع و شهیق مانند زیر و بم خرباش
 مادامت السموات والارض الا ماشاء ربك تامت بقا آسمانها و زمین
 غیر وقتیکه خواسته است پروردگار تو عطاء غیر حجت و ذی بخششی غیر منقطع
 یعنی مدت ماندن در بهشت و دوزخ مانند مدت دوام آسمانها و زمین است در دنیا
 اگر زیادتیا را که در مشیت خداست و در فهم کسی نمیگنجا اعتبار نکنند حاصل بیان
 دوام است بالغ و اسد علم موقوف تمام رساننده مکات و قتیکه را نمیچشمند
 فاستقیم پس استوار باش لا تزنوا بیل کنید زلفا ساعی چند بقیه خرافات و آسودگی از بهشت و دوزخ

سید بن طاووس

سولۀ یوسف قصص خواند بخوبی برگزید تا و بیل الکاحاد بنشیند
تعبیر رو یا عصبه جماعه طهره افکنیدش بخل خالی شود وجه توجیه القوه میکندش
عیان الحب چاه تاریک یلتقط بگیرد الشیاء مسافران کاتامنا میخیزند بار
برقع میوه بسیار خور و ذوب گرگ اجمعو غریت کردند عشاء شبانگاه تستیق
سابقه میکردیم متاع رخت قمیص پیرین دم خون سقالت آراسته است المستعان
مدد طلب کرده شود از وی تصفون بیان میکنند سیاره کاروانی و اید سقار ادلی انداز
استرقه پنهان ساختند و اربضاعه سراپه شروقه فروختندش ثمن بهانجس ناقص
زاهدین بی رغبتان اشتد خرید کرد امراة زن اگر می گرامی دارم ثوابه جای و اشدد
نهایت قوت حکما دانائی را و دگفت شنید کرد غلقت بست هیئت لک پیش آ
استبقا بایکد گر سبقت کردند قدت بدرید دبر پیش پیت آفیا یافتند لکن الباب
نزدیک دروازه مانیت لیسن بزندان کرده شود قد دریده قبل پیش نشین
زنان تراود گفت شنید میکند فتی نو جوان شغف در دلش جای کرده است اعتد
مها کرد ممتکا مجلس انت داد سگینا کار در را این دیدند آگدن بزرگ یافتند
حاش لله پاک است خدا ملک فرشته کریم گرامی لم تنی ملامت کرده بود میرا فاسم
پس خود را نگاه داشت بدعتی میخوانند مرا اصب میل کنم بدایطاهر شد فقیان و جوان
اعصر می افشارم خبر آنان لایاتیکما طعام خواند شما هیچ طعام یعنی در خوا
لیستی بنوشاند یصلک بردار کرده شود قضی فیصل کرده شد تستقیان سوال می
ناج خلاصه یابنده بضع چند سنین سال سمان فرید عیاف لاغر خضر سبز
بالسات خشک افتون جواب من و همیدر یا تعبیر و ن خواب تعبیر میگوید اعضا
احلام خوابها ستوریده احلام خوابهای شوریده وادگرو بیاد آورده امده مدته
صدیق راست گواقتنا جواب ده ما را تره خون زراعت کنید آبا بر عادت حصلم

بدر و یفحشون با احتیاط نگاه دارید یغاث باران فرستاده شود یجوزون با فشارند
 اگور را بال حال خطب حال حصص ظاهر شدیم اخذ من خیانت او کرده ام (۱۳)
 ما ابروی بپاکی صفت نیکم اماره بسیار فرماید الا ما رحم مکر آن وقت که مهربانی کند
 اشونی به یاریدش پیش من استخلصه تا مقرر کنش خاص مکن صاحب یستبوا
 قرار میگرفت منکر فدا نشنا سا بودند جهنم میا کرد جهاز سامان منکر این همانند
 کنندگان کیل پیمودن فتنان غلامان رجال خرینها نکل پیاگیریم امن امن
 گیرم غیر غله آوریم یسیر اندک موقوفه عمد مستحکم ان لحاظ یکم گرفتار کرده شوید
 حاجت خطر قضه سرخام داوی جای داو لانتش اندوه کین باش سقایه آوند
 آب خورون رخل خرچین آذن آواز داد مؤذن آواز کنند عیو کاروان
 ماذلققدون چیست انجمنی یاسید صواع پیا نجل یکبار یعی شتر عیو ضامن بدک شروع
 کرد او عیو خرچینها وعاء خرچین کد نا ندر کردیم شینجا پیر کبیر اکلان سال
 استیسوانا امید شدند خلصواتها رفتند خلوت نجیجا مشورت کنان فرطهم
 تقصیر کرده بودید ان ابح هرگز جدا نخواهم شد اقبلنا آمده بودیم توئی روگردانید
 اسفی اندوه من ایضات سپید شدند کظیم پر شده بود از غم تفتو همیشه
 هستی حرضا یار آشکوبان میکنم بت غم سخت خزن اندوه تحسستوا تفحص کنید
 لایکسوا نا امید مباشد روح رحمت ضرسختی مزجاة تقبول اثر فضل داده است
 تزیب سرزنش کو لا ان تغیدون اگر نقصان عقل نسبت نکنید مرا ضلال خطا
 بشیر مژده دهند و از تداگشت عرش تحت بد و صحران غ خلافت افکن لطیف
 تدبیر نیک سازنده الحق لاحق کن غاشیه عقوبتی عام بصیرة حجت ظاهر ظنون
 گمان بردند قوم ایشان قصصیم قصه پیغامبران عبیرة پندی اولی الالباب خداوند
 خرد سورة رعد عمدستونها سحر رام کرده اند گسترده و ایسی کوهها

پیا
 و ما
 و یفحشون

سوره رعد

قَطْعُ قَطْعِهَا خِفَّتْ وَكَانَتْ يَوْمَئِذٍ بِكُلِّ صَنَاقٍ بَسِيرٌ شَاخٌ أَكَلَ طَعْمَ مِوَاهِ غِلَالِ طَوَقِهَا
 اَحْشَاكَ كَرْدَنَ حَلَّتْ كُذْشْتَه است مثلات عقوبتها تَغْيِضُ نَاقِصٌ مِیْكَنَدَ كِیْفِ بَرْگِ
 مُتَعَالٍ بَلَنْدِ تَرَهْ مُسْتَحْفِ پنهان سباز سَرَاهِ مِیْ رُودِ مَعْقِبَاتِ فَرَشْتگانِ زَبِیْ كِیْ كِیْ آئِنْدَه مَرْدِ
 باز گردانیدن و آلِ کار سازنده شدید الحال بسیار قوت باسط بکشاید کفیه دودست
 خوراقاه و بنفش ظلال سایه باو دیده رود با قدر اندازه احتل برداشت سیل
 آب روان زبدا کف زایا بر روی آب آئینه یُوقِدُون میگردانند بطنه بطنه حلیه سیر
 متاع رخت خانه یَضْرِبُ بیان میکند جُغَاءَ ناچیز بیکشت می ماند بیدار و دفع میکند
 عَقْبِی جزای قدر تنگ میکند آفتاب رجوع کرد و طمأنی آرام بگیرد طوبی حالت خوش
 مآب جایگاه مآب رجوع من کُمِیَاسِ نَدَانْدَنَد قارعه عقوبتی سخت تحل فرود می
 اَمَلِیْتُ مِلْتُ اوم قاتل خیر گیرنده سَمَوِیَانِ کُنِیدَ نَاحِیَا ظَاهِرِ سِرِّ اَشَقُّ سَخْتِ
 و اِقِ نگاه دارند مثل صفت اَكْلُ مِیوَهْ با یحیی انا بود و میسازد و معقب رو کنند
 سُوَهْ اِبْرَاهِیمِ ذِکْرِ پندیده ایگم الله روزهای یعنی بوقایعیکه از جانب بودند تا دکان
 خبردار ساخت رد و باز آوردند کفار یعنی انگشت بدندان گزیدند از نهایت تعجب
 یَمُنْ نعمت فراوان میدهم مقامی ایستادن بحضور من اَسْتَفْحَى اَطْلُبْ فتح کردند خات
 زیاکار شد و راء پیش صدای زرداب پیچید جرمه جرمه کشد غلیظ سخت رعاد
 خاکستر اشدت سخت وزید عین دُشوار بَرَزُوا حاضر شوند تبعاً تابع مَغْنُونِ دفع کنند
 جَزَعْنَا اضطراب کنیم حَجِیصٌ مَخْلَصٌ سلطان تسلط لا تَلَوْا مَلامت کنید لَوْمُوا
 ملامت کنید مَصْرُوحٌ فریاد رس کَفَرْتُ بِنِیرِ اَشَدُّ فَرَعٌ شَاخٌ اَجْتَنَّتْ بَرِکَنْدَه شَدَ اَحْلُوا
 فرود آوردند بوارِ هلاکی قرار قرارگاه مَصِیدِ بازگشت دَائِمِیْنِ همیشه روزگار تعدد و
 بشمارید لا تَحْصُوا احاطه توانید کرد و اجنبی و دور دار مرا اَفِئْدَه دلی چند تَهْوِیْ
 رغبت کنند نَعْلِنِ آشکارا میکنیم کید کلان سالی تَنْشِصُ خیره شوند مَهْطِعِیْنِ شاکستگاه

سوره ابراهیم

مُقْنِعِ بر دارندگان لایزال نیکو در طوفان چشم هواء خالی مختلف خلاف کننده مقربان
دست و پا بهم بسته اصفاد زنجیر اسیر اینل جاها قطر این چیز سیاه بد بوی ست که آتش
در آن بود بگیر و نفعش بهوشد (۱۳) را بیاورد بها بود که دوست دارند و خدایا
ایله مشغول کند امل امید و از ذکر قرآن شیخ فرقه انساک در می آیم ظلوا شوند یعنی چون
بالا میروند سگرت بند کرده شد مسخورد جا و زده استرقی التبع بدزدی شنود فاقه بکس
پی وی افتد شهاب شعله مدد ناگسترانیم القینا انداختیم و ایستگاهها آبتنا رو باییم
مؤمنون سنجیده ریاح باد کواخج باردار کنند خازنین جمع کننده صلصال گل
خشک حواء لای سیاه مسنون بوی گرفته نار السهموم آتش سوزان سویت راستیم
نفت بد هم قعوا بیفتید آبی سرباز زو بشرا آدمی هذا این خلاص صراط را می
سلطان غلبه غاوین گمران و چون ترسان لا تقبل ترس قاطین نا امیدان بقیظ
نا امید شو و خطب خبر فامضوا و بروید قضینا و می فرستادیم کمر که قسم زندگان
توسکتو گمر ای متوسین عبرت گیرندگان مقیم دایم آمد و رفت دارد اقام راه فاصح
پس در گذر الصبح الجلیل در گذر نیکو سبعا هفت آیه من المثانی از آنچه در نماز مکرر خوانده
میشود یعنی سوره فاتحه که آمدن باز کن از واجها عتها و اخضع جاک و بپست کن بازو
خود را یعنی تواضع کن مقسمین تقسیم کنندگان قرآن کتاب آبی را عیضین پاره پاره
فاصله پس آشکارا کن الیقین مرگ سور خل بالروح بومی خصیم ستیزه
دفع پوشش تریمون وقت شام از صحرای بازی آید تریمون بصیر اسرید همیشه
مشقت قصد میانه جاکر کج لیمون می چرانید ذرا آفرید طریقا تازه و اخر روزه
ان عید یکم از آنکه بجهان شما را منکره نا آشنا ست اساطیر فسانها آوار باران
یزمرون بر میدارند قواعید بنیاد و خرا افتاد فاقوا السلام کس انداختند آن فرمان
پیغام انقیاد را طینین شادمان حقت ثابت شد جهاد ایما نهم بحکم ترین سوگند می

در این باب
نویسید

نویسید

لَبِقَىٰ مِنَ الْبَيْتِ جَايَ قَدِيمِ أَهْلِ الدُّنْيَا لِكِتَابِ خُصِفَ فَرُوبِ وَتَقَلَّبَ أَمُوشَ تَحْقُوقِ
تَرْسِ يَتَقَبَّحُ مِگَرُودِ دَاخِرُودِ خَوَارِشِدَه فَازْهَبُونِ پَسِ اَزْ مَن تَبْرَسِیدِ دِیْنِ عِبَادَتِ
وَاصِبِ لَا زَمِ تَجَاوُزِ مِی نَالِیْ سُوْدَ اَسِیَا وَتَوَاذِیْ پَنَهَانِ شُودِیْمِ سَیْکُ بَا قِیْ گِزَارِدِ
هُوْنِ خَوَارِیْ یَدِشْ دَرِ اَرُودِ تَرَابِ خَاکِ مَثَلِ صِفَتِ مَقْرُطُونِ پَشِیْرِ فَرِشَادِ گَا
بِوَرُخِ فَوْتِ سَرِگِیْنِ لَبِنِ شِیْرِ سَا اَنگَاوَا سَکَرَا شَرَابِ سَتِ کُنْدَه اَوْخِی اَلِهَامِ فَرِشَا
نَحْلِ زَبُورِ شَدِ یَعْرِیْ شُودِ نَبَا مِی کُنْدِ کَلِیْ نَجْوِ قَلْبِکِ لَیْسِ بَرُودِ کَلَامِ شَدِ شَرَابِ
آشَا مِی دِنِ یُرُودِ عَاثِرِ کَرْدَه مِشُودِ اَدَکِلِ خَوَارِ تَرِیْنِ بِنِیْنِ پِیْرَانِ حَقْدَه بِنِیْگَانِ
اَبَکْهَ کَنَاکِ کَلِ گِرَانِ مَوَلِیْ خَوَا جَرِجِ الْبَصَرِ چُشْمِ زَدِنِ جَوِیْ مَوَا مَیْمِ سَکُ
نَکَا هَمِیْدَارِ دَسْخِیْفُونِ سَبَکِ مِی یَا بَیْدِ طَعْنِ سَفَرِ صَوَافِشْ مَهَا اَوْ بَارِ پِشْمَا یِ شَرِ
اَشْعَارِ مَوِیْهَا اَنَا ثَا اَسْبَا ثَبَاتِ مَتَاعَا هَرَه مَن دِیْ اَكْنَا ثَا عَارِ اَنَقِیْ نَکَا هَ دَارِدِ
تَوَلَا اَعْرَاضِ کُنْدِ نَبَعَثِ بَرِ اَلِکِیْمِ شَیْخِ اَکُوَا مِی لَایُودُ دَسْتُورِ دَاوَدِ شُودِ وَا کَلِمْ
یُسْتَعَبَقُونَ وَنَا اِیْشَانِ رِضَا مَن دَسَا خَتِنِ خُدا طَلَبِ کَرْدَه شُودِ لَا تَقْضُوا اَسْکُنِیْدِ
تَوَکِّیْنِ دِکْمِ سَا خَتِنِ کَفِیْلَا نَکَا پِیْا نِ عَزَلِ رِشْتَه قُوَّةِ اسْتَوَارِیْ اَنکَا ثَا رِیْزَه رِیْزَه
دَحَا لَمَرِ اَرَبِیْ اَفْرُونِ تَرِیْلُو مِی اَزْمَا یَدِ کَخَا دَخَا فَنَزَلِ پَسِ بَغْرُ وِیْتَقَدُ فَا نِ شُودِ
فَا سَتَعِیْدُ پَسِ پَا هَ طَلَبِ کَرِ بَیْشَرِ کُوْنِ بَا خُدا شَرِکِ مَقْرُیْ سِیْکُنْدِ یَلِیْدُ فِیْ نَسَبِ سِیْکُنْدِ
شَرَحِ بِالْکُفْرِ صَدْرَا سِیْنَه کُشَا دَه کَزِ کُفْرِ قُتْلِ اَعْقَابِ کَرْدَه شَدِ اِیْشَانِ رَا تَا قِیْ
بِیَا یَا اَنْعِمِ نَعْمَتَا اَذَا قِ چِشْمَا نِیْلِیْ اَسِ پُوشِشِ جُجُوعِ گَرِ سَکِیْ تَصِفِ بَیَانِ سِیْکُنْدِ
اَلْمِیْسَةِ زَبَانِهَا هَادُوَا یُودِ شَدِ نَعْمَتِ صَنَاعَتِ اَمَامِیْ اَمَّةِ بَزِ رِگَوَارِیْ قَالِتَا عِبَادَتِ
اَجْتَبَاهُ بَرِ گَزِیْشِ حِکْمَه دَانِشِ مَوْعِظَه یَزِجَاوِلِ اِنَا فَرَا کُنِ عَاقِبَتُْمُ مَکَا فَا تِ
عَوَقِیْمُ بَا شَمَا مَعَا مَلِ کَرْدَه شَدِ حَقِیْقِ تَشْکِیْلِ (هـ) سُوْرَةُ بَنِیْ اِسْرَآئِیْلِ
اَسْرٰی بَرِوَالْمِیْحِدِ الْاَقْصٰی بَیْتِ الْمَقْدِسِ وَلْتَعْلَمَنَّ وَابْتِهَاطِیْعَانِ خَوَا بَیْدِ کَرْدِ اَوَّلِ

سوره بنی اسرائیل
تفسیر

نخستین بار بختنا بقسیم اولی بایس شدیدی خداوندان کارزار سخت جاسواد آری
 نَحْمَدُكَ دَنَا باز دریم کوه غلبه آمدن نابی در پی دریم نفیرا لشکر اسان نفیر کار می کنید
 لیسو وانا خوش سازند و لیسو وانا از پادشاهان ما عکابر بر چه غالب شوند نتیرا
 از پادشاهان فی عدلیم جمع کنید بنا فرانی عدل تا رجوع کنیم بعقوبت حصیر از ندان
 اقوام درست تر اعتدنا آماده کرده کردیم محو نابی نور ساختیم مبصره سبب بینش
 سینین سالها الزمنا متصل کردیم طائر شامت عل عنق کردن یلقه بنید
 آنرا منشور کشاده حصیرا حساب کنند که تیر بر ندارد و از تیر هیچ بردارند و در
 بارگاه متر فیها سرشان آنجا دمرنا بر هم زدیم ندیم ابر هم زنی قرون طبقات
 عاجله آسودگی دنیا عجلنا بشتاب هم یصله و آید من مؤما کو سید مدح و
 رانده شده فید پی در پی سیدیم عطاء بخشش محظور باز داشته شده فخذ و لا
 بی یار مانده قضی حکم کردیم بصله برسد کلاه هر دو لا نقل کوا ف نطفی است
 که وقت اظهار کرامت از دهن می آید لا تنهد بانگ مزین کریم انیکو ذل تواضع
 ربنا پرورش کردند و اوبان رجوع کنندگان لا تبذرا سراف مکن تبدیلا سراف
 کردنی مبدیلا سراف کنندگان میسود اعلایم محسورا در مانده گشته سلطانا
 قوتی قسط اس ترا و تا و یلا عاقبت لا تقف ما لیس مروی چیز کی نیست لا تمش
 مروی مخرمان کن مخرق خواهی شکافت لی تبلیغ هرگز نرسی سید به پی آن
 مکر و هانا پسندیده تلفی انداخته شوی آصفی بر کنیز نفور ار میدان لا بتغوا
 طلب کردند و قرانی نجوی رازگویان عطا ما استخوانی چند دفا تا اعضاء
 بوسیده از هم پاشیده حدید آهن فسیغضون پس خواهند چنانید کشف
 برداشتن تخی یک تغییر دادن بر چون توقع دارند فحد و از آن رسیده شده مبصره
 تا نشانه باشد احاطه در گرفته است یعنی در قدرت خود الرؤیا یا نبی یعنی معراج

لَا حَتِّكَ الْبَلَّةُ اِنْ بَخِرْ بَرَكْمَ مَوْفُورًا كَامِلًا وَاسْتَفْرِزْ وَاَزْجَا بَجْنَانٍ لِحَبْلٍ آوَا زَكِيٍّ رَجُلٍ
 پیا دگان یزجی روان میکند حاصبا بادی ندر سگرز افگند قاصفا با دند یبعا
 مواخذه کننده گاد و از رویا بودند لیفتنؤنك بفریب باز دارند ترا کدشت نزدیک
 بودی ترکن میل کنی ضَعْفُ الْحَيَاةِ در چند عذاب زندگانی لیستفرون بفرزند
 لیستفرون ناجلا وطن کنند ترا خلافت کسب از تو سُنَّةَ ماندر روشن دُلُوك زوال
 غسق تاریکی قرآن الفجر لازم گیر قرآن خواندن فجر مشهور یعنی حاضر میشوند و شنگا
 قَهْدٌ بیدار باش نافله زیاد شده مدخل صدق در آورون پسندیده من هوق
 نابود شد خسار از یان ناجانیه بیاید بازوی خود را یوس نا امید شاکله طریقه
 تَجَرُّرُوان کنی یَبْنُو عَاشِمَةَ تَجَرُّرُوان کنی تَسْقِطُ فِرْدَوسِ نَعْمَتِ گمان
 سکنه کسفا پاره پاره قَبِيلًا روبروی زُخُوفِ زَرْتَنی بالاروی لِرُقِيَّتِ
 بالارفتن ترا حَبَّتْ فروشید سَعِيْرًا آتش قَتَقُوا بَجَلِ کُنْدَه بَصَائِرُ دلیها
 مَثْبُورًا اُلَاک شده لیستفرون بجنان لَفِيفًا درهم آیمخته مَكْنَثْ درنگ یخروون
 می افتند لِلاَذْقَانِ بر رو خود خُشُوعًا فروتنی آيا هر کدام را اَلْخُفَاةِ پست مخوان
 وَابْتِخَ وَبَجُودًا نَاتَوَانِي سَوَاءُ كَهْفٍ قِيَمًا ساخت و راراست مَا كَثِيرِينَ
 باشند گان باخج کشنده علی آثارهم بر بی ایشان صَعِيدًا میدان جُزْأًا هموارانده
 كَهْف غار رَقِيمَ نوشته یعنی نوشته که بر دیوار آن غار بود اَوَى الْفَتْنَةَ اَرَامِ گزیند جوانان
 هَيِّئِ آماده ساز مرشد اراه یابی ضَرْبًا پرده گذاشتیم یعنی بخوابانیدیم عَدَدًا
 شمرده شد آي الْحَرْبُ بَرَكَمَ یک از دو گروه أَحْصَى یاد داشته اند اَمَدًا مدت زمان
 رَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ رَشْتِ بَسْتِمْ بر دل ایشان یعنی دل ایشان را استوار ختم شَطَطًا
 سخن دروغ اعتزال کُفُو می شود فَاوَدَّ اِيسَ ارام گیرید مَرَفَقًا منعقت ترا و زَسِيل
 کند ذَاتِ الْيَمِينِ بجانب است تَقَرُّضٌ تجاوز میکند فَجُو كَشَادُكِي مَرُشِدًا راه نمایی

اَيْقَاطًا بِيَارِ قَوْذُ خَفْتِهْ اِنْ قَلْبُ مِيكَر دَانِيْم كَلْبُ سَاك بَاسِطُ كَشَاوَدَتْ خِرَاعِيَهْ
 دودست خود را و صید عقبه در ازه صِلَتْ پَرشوی لَيْسَاءُ لَوَا نَا بَا يَكِيْدِيْ رَسُوْل
 كُنْدَ وَرَقِ نَقَرِهْ اَزْ كَلِيْ يَا كِيْزَهْ تَرُوْلِيْ تَلَطَّفُ وَا بَا يَدِ كِهْ بَسْكِ اَمْدُ وَرَقْتِ كُنْدَ يَظْهَرُوْا
 قَدْرَتِ يَابَنْدِيْ جَمُوْ سَنَكْسَار كُنْدَ اَعْتَرُ نَا خِرْدَار كِرْدَانِيْدِيْم بَلْتَا نَعُوْنِ نَزاع مِيكِرُوْ
 اَبْنُوْا عِمَارَتِ كُنِيْدِيْم بَلْتَا نَا خَانَهْ بَلْتَا اَلْقَبِيْرَهْ تَهْتِيْ مِي نَهْدَا نَبَانَهْ عِدَّةْ شَمَار فَلَاحْدَار
 پَسِ كَفْتَكُو مَكْنِ مَرَّءِ ظَاهِرُ الْفَتَاوِيْ سِرِّيْ لَا تَسْتَفْتِ سَوَالِ مَكْنِ غَدَا اَمْسِرْ وَا
 اَبْصِرْ يَوْ اَسْتَمِعْ چِهْ قَدْرِ مِيْنِ اسْت و چِهْ قَدْرِ شَتُو اسْت مُلْتَحِدْ اِيْنَا بِيْ اَصْدِيْ وَ بِيْ كُنْ
 غَدَا اَصْبَحْ وَلَا تَعُدْ بَا يَدِ كِهْ دَرْ كُزْدَرُوْهِيْ خَوَاهِشِ فُرْطَا اَزْ هَدْ كُزْدَشْتِهْ سُرْ كَرْدِيْ سَرِ پَرْدِهْ
 لَيْسَتْ غِيْثُوْا فَرِيَادِ كُنْدِيْمُ اَيْقَا تَوَا بَرَاوَا اِيْشَانِ سِيْدَهْ شُوْدْ مَهْضَلِ سِ كِهْ اَخْتِهْ لَيْشُوِيْ بَرِيْنَا
 كُنْدِيْمُ بَلْتَا بَرْمُزِ تَفَقُّ اَرَامِ كَا هِ عَدْنِ بِيْمِشَهْ يَانْدَنِ يَحْلُوْنِ زِيُوْر وَاوَهْ شُوْنْدَا اَسَاوَر
 دَسْتُوَا نِهْ اَيْلِكُ سُوْنِ بُوْشَنْدِيْمَا بَا جَا مَدِيْ خُصْرَا سِنَرْ سُنْدَسِيْنِ دِيْبَانِيْ كِرْكَلِ سَتَبَرْ
 دِيْبَانِيْ كَلْبُ مَشِيْ كِيْنِ كِيْمِيْنِ اَنْ اَنْكُ تَحْمِيْنَا نَعْمَ خُوبِ حَسَنَتِ نِيَكُو حَقَقْنَا كِرْدَا كِرْدُو
 اَنْ پِيْدِيْ كِرْدِيْمُ كِهْ كُظْلِمُ كَرْمُ كِرْدِ قَجَرُ نَا رُوَا نِ كِرْدِيْمُ جَاوَزِ كَفْتَكُوِيْ مِيكِرْدِ وَ نَقَرَا حَشْمِ
 تَكِيْدِ بَلَاكِ شُوْدْ مَنَقَلْبَا يَزْ كَشْتِيْ سَلُوْكَ رَجَا اَزْ رَامِ و سَاخْتِ لَكِيْنَا لَكِيْنِ مَن
 اَعْتَقَا وَا رَمِ حُسْبَا كَا عَذَابِيْ صِيْعِيْدَا رَمِيْنِ بِيْ كِيَاهْ زَلَقَا اَفْرَا تَنْدَهْ پَا سَهْ غَوْرَا
 فَرُوْرَشْتِهْ يُقْلَبُ مِيْ يَكِيْدِ اَنْفَقْ خَرَجِ كِرْدِ مَنَصَّرَا اَنْتَقَامِ كِيْمِيْنْدَهْ وَا كِيْزَهْ كَارِ سَا زِي
 الْحَقِّ بِيْمِشَهْ بَا شَنْدَهْ عَقَبَا جَزَا وَاوَا نِ هَشِيْمَا دَرِ مِمْ شَكْسْتِهْ تَدْرُقُ مِيْ پَرَانِيْدِ
 اَمْلَا سِيْدَا رِيْزَهْ ظَاهِرْ شَدَهْ كِهْ دُغَاوَزْ كُزْدَا رِيْمِ عُرْ ضَاوَرُوْ بَرُوْ آورده شُوْنْدَهْ مَوْعِدَا
 و عِدَهْ كَاهِيْ وُضِعْ نِهَادَهْ شُوْدْ مُشْفِقِيْنِ تَرْسَانِ يَاوَلْتَا اِيْ وَا مِيْ بَرِ اَلْحَضِيْ اَحَا طَهْ
 كَا نِ بُوْدْ فَسَقْ بِيْرُوْنِ نَفْتِ عَقَبَا مَدْ كَا رِ كِيْمِيْنْدَهْ مَوْعِدَا مَهْلِكِهْ بَعْنِيْ وَا دِيْ اَزْ
 وَاوِيْ هَاوَزْ تَا كِيْ بَرِيْ كِيْ نَرَسُوْدْ مَوْ اَقْصُوْ هَا اَفْرَا وَهْ كَا نَدِ دَرْ كُوْ مَصْرُ فَا جَا يِيْ يَزْ كَشْتِ

جَدَّ لَا خَصْمُتَ قَبْلًا كَوْنَانِ كَوْنُ شَدِيدٍ جَادِلُ خَصْمُتَ مَبْنُودٍ حَصُوتًا بَلْفَرْمَنْدِ
 مَوَلَا پناهی مَوْعِدِ اسعیادی فتنی نوجوان لَاحِبُ همیشه راه روم آمِضی روم
 حُقبًا مَزهایی دراز حَوْتِ ماهی سَرِ بَانَقِبِ عَدَاءِ طَعَامِ چاشت اَوینا آرام گرفتیم
 صَخْرَه سَنَکِ تَبِغِ حَمِی جَتِیمِ قَاتِلِ دَاسِ باز گشتند آثار نشان اَقْدَامِ قَصَصًا
 تَفْصِیلِ نَ لَمُ حُطَّطِ در گرفته اَحْدِثِ آنارم قَانَطَقَا پس راه رفتند سَفِینَه کشتی
 حَرَقِ شِکَافِ کَر دِجَتِ آوروی اِمْرَا عَظِیمِ کَاشِ هَفِیْ و بر سر من میند از عُسْرًا
 سَخِی زَکِیَّه پَاکِ نَکَرَا ناپسندیده (۱۶) اِسْتَطَعَا طَعَامِ طَلَبِ کردند اَبُو اَبُولِ
 نمودند یَصِیْفُو ممانی کنند جَدَّ اَزاد یوار یَقْضُ بِنَفْسِ اَقَامِ راست ساخت
 فِرَاقِ جَدائی سَائِیْ خُبَرِ خَوَاهِمِ دَاوِیَلِ سَرِ اَعِیْبِ مَعِیُوبِ کَنَمِ غَصْبًا زبردستی
 خَشِیْنًا نرسیدیم یَرْهَقِ غَالِبِ یَدِ یَبِیدِ عَوْضِ مَدِ زَکَوَه پَاکِ یَزِیْ رَحْمًا شَفَقَتِ کَنَزِ
 گنجی سَبِیَا سَامانی فَاتَّبَعَ سَبِیَا پس پی سَامانی اَقْدَامِ عِینِ چِشمِ حِمَیَه کَلِ مَلای
 نَکَرَا سَخِی سِیْرًا پَرده اَحْطَنَّا در گرفته ایم لَدَیْ زَکَوَه یَخُوجَا جَاجِی مَکَنِ
 دِستِ مَر اَوَمَرَا اَعِیْنُ مَدِ کَنِیدِ رَحْمًا جَاجِی حَکْمِ زَبَدِ پارِ سَاوِی بر خِستِ الصَّدِیقِیْنِ اَنِ دِکَرِ
 اَنْفَحُوا آتِشِ بَسِیدِ قَطَرًا رَوِیْنِ گداخته یَظْهَرُ وَاَلَا بَرِ اَیْنِ نَقَبًا سَوَارِخِ کَرْدِ جَکَرِ
 اِموار ریزه ریزه یَمُوجُ و رِهم آمیزند نَفْخِ دِیده شود عَرَضْنَا روبرو اَرِیم غِلَا
 پَرده نَکَرَا جَای فَرود آمدن ذَاکِ حَالِ نِیْسِ جَنَاتِ بُوستانهای فَرْدِ دَوسِ بهشت
 نَزَلَا جَای مِیز بانی لَایِبُغُونِ طَلِیْنِ جَوَا بَا رِگِشْتَنِ مَدَا اَسِیَابِی مَدَا بِطَرِیقِ
 سَوَرِ لَاصِرِ یَرْهَنِ سَتِ شَدِده است وَاشْتَعَلَ و برنگ آتِشِ شَعْلَه زرد
 شِیْبَا سَفِیدِی مَوْشَقِیَّایِ بَهرِ مَوَالِیِ اقارب و لَیْکَا وارثِ اِلِ اولادِ حَیَّیَا
 پَسندیده سَمِیْکَا مِمنام عِتیْقَا نهایتِ ضَعْفِ هِیْ اَسَانِ و کَمِ تَکُ و نَبودِ
 سَوِیَا صَحِیحِ الزِجَاجِ اَوْخِی اِشارتِ کَر دِکَرَه صَحِیحِ الحُکْمِ دَانائی صَبِیْکَا در حالِ کُودِکی

چنانچه
 در این
 کتاب
 مذکور
 است

در این
 کتاب
 مذکور
 است

حَتَّانَا شَفِیْقَتِ بَرَّانِیْوِ کَر دَارِ عَصِیَّانِ گناه کار اِذَا انْتَبَذَتْ چُونِ کِیْسُو شَدِ رُوْحَه
 رُوحِ خُودِ یَعْنِی جَبْرِیْلَ قُلْ صَوْرَتِ سَوِیَّانِ دَرِ سَیْنِیْ لَمْ یُکْسِبْنِیْ دَسْتِ نَرَسَانِیْدِه اسْتِ بَمِنْ
 لَمْ اَکْ سِرْگَزْ نَبُودِه اَمِ یَعْنِی زَنَّا کَارِ مَقْضِیَّانِ مَقْرَرِ کَرْدِه شَدِه حَمَلَتْ بِشَکْمِ بَارِگَرِ نَفْتِ
 قَصِیَّانِ دُورِ اَزْ مَرْدَمِ اَجَاءْ اَوْرِدِ مَخَاضُ در زده جِدْعِ تَنَهْ یَا کِیْنِیْ اِی کَاشِ مَن
 نَسِیَّانِ فَرَا مَوشِ مَنَسِیَّانِ اَزْ خَاطِرِ رَفْتِه تَحْتِکِ پَانِیْنِ تَوَسِیَّانِ جَوْنِیْ هَرِیْ بَیْجَبَانِ
 نَسَاقَطْ بَاغْلَنْدِ رُطْبَا خَرْمَا نَازِه جَنِیَّانِ بِالْفَعْلِ اَزْ دُرُخْتِ چِیدِه قِرِیْ عِیْنَا اسْوَه چِشْمِ شُو
 اِمَّا اَکْرَ تَرِیْنِ بَیْنِیْ اِنْسِیَّانِ اَدَمِیْ قِرِیَّانِ زَشْتِ شَقِیَّانِ بَخِشْتِ اَحْزَابِ جَاعِثَا مَشْهُدِ
 حَاضِرِ شَدْنِ صِدِّیْقَا اسْتِ کَر دَارِ اَبْتِ پَدَرِ مَن سَوِیَّانِ رَاسْتِ رَاغِبِ رُوْگَر دَانِ
 وَ اَجْهَرِیْ وَ تَرِکِ صَحْبَتِ مَن کُنْ مِیْلِیَّانِ مَدَنِیْ دَر اَزْ حَفِیَّانِ مَهْرَبَانِ لِسَانِ صِدْقِ نَزْکَرِ جَبِلِ
 عَلِیَّانِ بِنَهائِتِ بَزْکِیْ خُلْصَا خَالِصِ کَرْدِه شَدِ نَجِیَّانِ اَزْ گُویَا نِ بَکِیَّانِ گِرِیَانِ یَلْقَوْ
 خُواهِنْدِ یَا فِتْ غِیَّانِ گِرِیْ یَعْنِی جَزَا یِ اَنْ مَأْتِیَّانِ اَیْنِدِه لَغْوَا بَیْوَدِه نَسِیَّانِ فَرَا مَوشِ کَارِ
 جَنِیَّانِ بَزَا نُوْرِ اَقْتَادِه لَنْتَرِیْنِ کَرِشِمْ شِیْعَه کَر وِه عِیْنِیَّانِ نَا فَرَا مَنِیْ صِلِیَّانِ بَرَا مَنِ
 دُورِخِ وَاِیْدِ کَزْ رَنْدِه حَتْمَا لَازِمِ مَقَامَا مَرْتَبَه نَدِیَّانِ مَجْلِسِ اَثَا ثَا رَحْتِ خَانَه رِیْیَّانِ
 نُمُودَا رِیْ فَلَکِیْمِدُ کُیْسِ اَفْرُونِ مِیْدِه مَکَانَا مَرْتَبَه مَرْدَا بَا زَشْتِ ضِدَا اسْتِزَنْدِه
 تَوُشْ مِی جَبَانِدِ قَدْ اَمَامَانِ نَسُوْقِ رُوانِ کُنِیْمِ وَ رَحْ اَتَشْمِه اِذَا زَشْتِ یَنْقَطُرْ
 بَشْکَافَنْدِ تَلَشُّقِ بَشْکَافِدِه هَذَا پَارِه پَارِه لَدَا اسْتِزَنْدِگَانِ رَا حُشْمِیْ بِنِیْ رُکْزَا اَوَا زِیْ
 سُوْرَةُ طَهْ لَتَشْفُ تَارِیْخِ کَشِیْ لَتَرِیْ خَاکِ مَنَّا کِ اَخْفِیْ پَنَهَانِ تَرَا مَکْنُوْا
 دَرِیْکِ کُنِیْدِ اَنَسْتِ وِیْدِه اَمِ قَبَسِ شَعْلَه فَاخْلَعْ بَسِ اَزْ پَا سِرُونِ کُنْ بِالْوَا دِ الْمَقْدَرِ
 بَمِیْدَانِ پَاکِ طُوْیْ نَامِ اَحْتَرَسْ بَرِگَزِیْمِ اَکَا دِ مِیْخُوا هِمِ تَسْعَ مِیْکَنْدِ کَا یَصْدَقْ بَا زَنْدَارِ
 تَرْدِیْ بِلَاکِ شُویْ وَ مَا وَ چِیْسِتِ نَلَاکِ اِیْنِ اَتُوْکُوْ مِیْکِیْمِ اَهْشِ بَرِگِ مِیْرِزِمِ غَمِّ
 کُوسْفَنْدَانِ مَأْرِکَا رَا حِیَّه مَارِ تَسْعَ دُوانِ سِیَّه تَشْکُلِ وَ اَضْمَمْ وِیْهِمْ اَخْلَاجِ

بقل یضاه سفید سوسوی و احل و بکشا عقیقه که بقیقه هو افهم کنند اشد محکم کن
 انزیر توانائی سؤل و خراست اقد فیله با فکل بن طفل را تا بوقت صدوق بیه دریا
 ساحل کنار و لئضنع و خواتم که پرورده شوی علی عینی بحضور من یکفل نگا بهائی کند
 تقد خشک شود فتنه در محنت افکنیم علی قدر موافق تقدیر آتی اصطشعت و ساخته آ
 لاتینا سستی مکنید اینتا نرم یقرط تعدی کند یطخی از حد و رگنر و اعطی داد
 خلقه صورت خاص و هدی راه نمودن بطلب معاش خود مهمل افروش سلاک روان کرد
 از و اجا انواع شته مختلف از عوا بچرانید هئی خروا تا که بار آبی قبول نکرد و
 موعدا و عده سویی میان شهر موعدا و عده گاه یسجت باک ساز و خاب بمطلب رسید
 نجوی را از طریقته وین مثلی شایسته آجمو بهم آرید آفلج رسنگار شد استعل
 غالب آجال رسنا عصای خیل نمودار شد جند و ع تنه بان تو فرج مییم
 قاقض پس حکم کن تزگی پاک شد اسیر وقت شب بر یکسا خشک در کار یافتن دشمنی
 لاختشی و سواس کنی از غرق آتبع تعاقب کردی چل ثابت شود هوی باک شد عهده مدت
 مدت مقارفت من ملک اختیار کن نبرح علی عین همیشه مجاور خواهم بود بر این گوساله
 و کم تر قب و نگاه نداشتی قبضه مشت خاک آذر نقش پای الرسول فرستاده یعنی جبریل
 لفرق البینه بسوزانم لکن سفین پرکنده ساریم بر فرا کبوتر چشم نیخافون پنهان حرف
 امتل بهترین یدد بگذار و قاعا میدان صفصفا هموار آمتا بلند می همسا آواز نرم
 عنیت نیایش کنند هضما نقصان یجدت پیدا کند در کاپر را یقضی با بنجام رسانیده
 عهد نا حکم فرستادیم عزما قصد محکم لا تجوع گرسته نشوی لا تعری برهنه نباش
 لا تظما تشنه نشوی لا تضیی گرمی آفتاب نیابی لا یبلا کمند نکرد و ضنگا تنگ
 لزما عذاب لازم مژ هرة آرایش بذل خوار شویم فخری رسوا گردیم (۱) سوره
 انبیا محمد نوید آورو و لاهیة غافل شده قصصنا شکستیم انشانا نوید اخیتم

اینها
 از
 کتب
 قدسیه
 است

بَرَكْضُونَ میدویند اثر قُتَمِ آسودگی داده شدید خاکی دین مانند آتش فرو مرده هَوَ ابازی
 یعنی زن و فرزند یک مَعْدِ سَرش میشکند رَ اَهَقْ نابود شود لایستخِرُونَ مانده نمی شود لایقتر و
 سستی نمی نمایند یَلْشَرُونَ بعد موت باز بر انگیزانند هَا تَوَا بیا رید مَلَكُومُونَ گرامی شدگان
 لایسَبِقُونَ پیش دستی نمی کنند رَقَابَتَهُ قَتَعْنَا و اگر دیم خاجا کشاده فَلَاکِ سَمَانِ یَجْعَلُونَ
 شما میکنید لایکفُونَ باز نتواند داشت بَهْکَتِ حیران گردانید یَکَاوُفْ گاه بیانی میکند مَنَّا
 از عقوبت یَا یُجْعَلُونَ بجمیع و محفوظ مانند نَفْحَةٍ اندکی حَبَّةٍ دانه خر دل سپندان تَمَائِلِ
 صورتها لایکدَنَ بر سگالی کنم جُذَا اُذ اریزه ریزه یَدِ کَوِ عیب میگرد و لَشَهْدُونَ گواهی دهند
 یَنْطَقُونَ سخن میگویند نَکَسُوا انگونساز شدند بَرْدَ اسرو نَافِلَتَنِیر و خجالت کارهای پاک
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ پس قبول کردیم کَرَبِ اندوه حَوَثِ زراعت نَفْسَتِ بوقت شب چرا کرد
 فَهَمْنَا فهمانیدیم صَنَعَتِ ساختن لَبُوسِ لباس نَحْنُکُمْ گاه دارد شمار عَاصِفَةً
 تند وزنده یَغُوصُونَ غواصی میکردند صُورِجِ مَغَاضِبًا خشم خورده لَقْدَارِ تَنگ نگیریم
 مَرَعِبًا توقع رَهْبًا خوف اَحْصَتِ بعفت گاه داشت اَمَّه مَلَتِ تَقَطَّعُوا متفرق شدند
 اَمْرَهُم در کار خود کَفَرَانِ نَاسِیَا حَرَامِ محال لایَجْعَلُونَ باز گردند بر نیاحَدِ پندی یَلْسَلُونَ
 بشتابند شَاحِصَةً بالا دوخته شود حَصَبُ آتش انگیز و اِدْوَدَ حاضر شوند گاه یَقْبِرُ ناله
 حَبِیسِ آواز قَرَعِ ترس تَتَلَقَّى پیش آید نَطْوِی در پییم یَجْلِ طومار لَلکَتُبِ وقت نوز
 نامابد اَنَّا آغازیدیم الذَّکَرُ تَوَارَةً بَلَاکَا کفایت اَذْنَتْ خبر دار ساختم **سورة حج**
 تَذْهَلُ غافل شود مَرَضِعَةٍ شیر دهند و اَرْضَعَتْ شیر میدهد تَضَعُ بنهد عِلْقَةً خون
 بسته مَضَغَةٍ گوشت پاره مَخْلَقَةٍ صورت داده نُقِرَ قرار میدهم هَامِدَةً خشک شده
 اِهْدَتْ خَبَشَ کندی رِبَّتِ با فراید ز فوج قسم یَهِیجِ رونق دار ثَائِي پیچیده عَطْفِ صفه
 گردن یعنی تَکْرِکَانَ حَرِیقِ سوختن حَوَفِ کناره عَشِیدِ یار فَلَیْمِدْ دَیْسِ باید که بیاوید
 سَبَبِ رسی سَمَاءِ بِالْاَظْلِقِ قَطْعِ کین باید که نَفْعَ شود یعنی اگر ازین غصه بپیر و هیچ ضرر نکند

طراغ آسمان دھاب بہ دور کردن آن حق اکہ میوه ہادھن روغن صبیخ نان خوش
 عذوق پندی بتفضل ریاست پیدا کنند چہ دیوانگی فاسک پس برار استوایت راست
 بشینی منڈا منزل مبتلین امتحان کنندہ آتہ فنا آسودگی وادیم اطعمتم فرمان براری
 کنید ہیبتا بعیدست نادین پشیمان غنائ خاشاک تنزی پی در پی احادیث افسانہا
 ربوہ مینی بلند قرار استقرار معین آب و ان زبر ا پارہ پارہ حزب گروہ غمرہ
 غفلت نسائ سعی میکنیم مشفقون مضطربان یوں میندہند اتوا امید ہند ورجہ
 ترسان یچارون فریاد میکنند تنکھون باز میگشتید سامرا بہ افسانہ مشغول شدہ و
 ترک میکردند خرجا خرج مزد ناکہون یکسو شوندگان کجی پیوستہ میشدند بچہ زہار
 میدہد کجی از زہار دادہ میشود و کجیون فریبہ اوہ میشود ہر کہ آتہ دغدرہ ان تجھڑون
 آنکہ حاضر شوند پیش من بر ترخ حجاب تلفح میسوزد کالجیون روی ترش شفقہ بدبختی
 احسنو بر سوانی دور شوید بکجی یا سحرہ کادین شمار کنندگان عبتا بیہودہ سونو
 اجلد وازنید جلدہ و رافہ شفقت محضات زنان پرہیزگار بر مہون و تنام
 میدہند افک تحت تولی سرانجام داد کبرہ عمدہ افضہ گفت و شنید کردید تلقون
 فرامیگرفتید کشیع فاش شود فاحشہ تحت بدکاری مازکی پاک نشدی یزکی پاک یسازد
 وکایاتل و باید کہ سوگند خورد و سحر و معیت دین جزار مبروہ و دبری تستائسقا
 دستوری طلبید صنائع منفعت یعضوا بپوشند حجر و امنیہا جیوب گریانہا
 لایبیدن نمایند نسائھن زنان خویش یعنی غیر اہل قیادت ماملکت ایمانھن این مالک
 او شد دست ایشان یعنی غلامان یا بعین طفلیان از بابہ شہوت کم بظہور مطلع اند
 عورتات شرمگاہ آیامی زنان بی شوہر و لیستہ عفت باید کہ بر پاکدامنی مقید باشند کتاب
 مکاتبہ کاتبی امکاتب کنید مکاتب غلامیکہ آقاایش بزمہ اش قدری معین از مال قرار دادہ
 او را از خدمت خود معاف کند تا آن مال کہ بزمہ او اسازد و آزاد گرد و بعاہ زنانہ تصدقا

پرنیزگاری عرصه متاع خلقی گذشتند مشکوه طاق مصباح چراغ زیجا بجا نشسته
 یعنی قندیل کوکب ستاره دیرپای درخنده یوقد افروخته میشود شرفیه بیست مشرق زنده
 یعنی روشنی بدر بتقلب مضرب شوند قیعه میدانها طمان تشنه یحیی عین صافات
 بال کشاده علم دانسته است خدا صلا در عار او را یوقد جمع میکند و کاما تو بر تو و ذوق قطره
 بر در زاله سنا درخندگی بجایان دو پامد عین کردن نهاده از دنا و در شک افتادند
 یحیی ستم کند لیستخلفن البته خلیفه سازد کیمیا کائنات البته حکم کند لیستادن باید که دتوری
 طلبند حکم اخلام تضعیف فرو می نهید ظهیر نیم روز ثلث عورت سه ساعت خلوت
 طوافون و آینه گانند قوا بعد کلان سال متبر جان ظاهر کنان لیستعففن پرنیزگار
 کند صدیق دوست آشنایان متفرق آفر جلیج کار یک جمع کردن ایشان بطلب دعاء طلبین
 یسکون یکسر بر و نیر و نواذ اینه جویان فیلد پس بدید که ترسند **سوره**
فرقان شورا بر یکجتن افک دروغ الکتاب برای خود نوشته است تملی خوانده شود
 اسواقی بازار را تعیط آواز خشم خوردن ز قیرا غریب القوا انداخته شوند مقررات
 دست و پا بسته شوهر بملاک صر فارغ کردن عذاب عتقا سرکش کردند (۱۹)
 عتقا سرکشی بشهر فرود حجه الحجه را خدا کند باز داشته شوید باز داشتن موکد
 قد منا متوجه شدیم هبنا دره ما مشور ابراهیم یعنی جبر کفر مقیلا جای است رحمت
 تشقق بشکافد بالغام همراه ابر عسیرا دشوار بعضی بگز و خلد و گدازت تنها گذار
 محجو را متروک رکننا خواندیم تر تیلاب استگی مدد دراز کرد ظل سایه یعنی بعد
 اسفار قبل از طلوع آفتاب یا اول روز ساکنان آرمیده دلیلا راه نایب بر صفت
 اتقا تقاضا میکنند و د قبضنا فر اگر فتم قبضا فر اگر فتم یسیر آسان لباسا پوشی
 سبانا است شورا وقت نگین بشرا فرود دهنده آنا سی مردم صر فتنه گران
 بیان کردیم پندارید حکم قرآن منج در آمخت عذاب آب شیرین فواک دفع تشنگی

سوره فرقان

بازار تعیط
 و حال از دین

مَلِكُ الْجَاخِ شوریده زده چرخ استی مجبوراً مضبوط نسباً خداوند ب صحرای خداوند
 قربت علی را به مخالفت پروردگار خود ظاهر داشتی و میده قاسم را به خیرا پس
 پیر از حال وی دانائی را نفوذ کردیدن سراجاً چرخ خلفه جانشین یکدیگر هونا
 با بستگی یعنی تواضع بپیوتون شب بگذارد اصرار بازدار غرماً لازم شونده مستقرراً
 آرام گاه کم یقتروا تنگی بگیرند قواماً معتدل یلق بر خوردار ائاماً بقوت دشواریها
 خوار کرده شده لایستهدون الذی و کولی دروغ نمیدهند کجراً و اقتد قرة روشنی عرفه
 محل بلند یلقون بر خورانیده شود ایشانرا مستقرراً آرامگاه مایعوباً با قدر نمی شمارد
 دعاء عبادت لزاماً جزای آن لازم **سورة شعراء** خاضعین نیایش کنند
 کریه نیک لاینطق جاری نکردم قریب پرورش نکردیم و لیدار در حال طفلی تمن
 منت می نمی عبثت بده گرفته یعنی بنده گرفتن بنی اسرائیل نعمت نبود پس همچنین پرورش
 کردن که بان عزوت بود نعمت نباشد مستحقین زندانیان ابعت و بفرستد میقات میعاد
 ضیو زبان شریزه گروه غانظون بخشم آورده جمیع جماعات حاکمون سلاح پوشندگان
 کذلک همچنین کردیم اتبعونم تعاقب ایشان کردند مشرقین بوقت اشراق درآمد تکرار
 یکدیگر را دیدند مدد کنند رسیدند انطلق بشکافت فرق پاره طود کوه از لفتا نزدیک
 آوردیم که آنجا اقدماً پیشینیان حکماً حکمت سلیم بی عیب از لفت نزدیک کرده شد
 بیزنت ظاهر نموده آید غاوبین گرامان ینتصرون انتقام میکشند کبکبوا بروانداخته
 شوند بتان نسوبی برابر می ساختیم حلیو مهربانی نمایند از دلون سفندگان ما بجه کاست
 افتح فیصل کن مشحون پر کرده شده بتنون عمارت کنید ریح بلندی آیه علامتی
 تعبشون بی فایده مشغول شده مصانع محلهای استوار بخلدون جاوید خواهید ماند
 بطشتم دست میکشاید جبارین تنم کار شده خلق عادت طلع شکوفه هضم
 نازک فاریهین رستگاران مسخرین جادو زده گان شراب یک نوبت آب خوردن

سورة شعراء

يَا تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ يَحْكُمُ لَكُمْ فِي الْغَيْبِ ۚ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مَدِينٍ ۚ
 جِلَّةٌ ظُلُمَاتٍ كَسَفًا يَارَهُ ظُلْمَةٌ سَابِقَانِ عَنِ آتِشِ بَشَلِ سَابِقَانِ ظَاهِرٌ شَدِيدٌ لَكَ سَخْتِ رُئُوتِ
 صَعِيفًا سَلَكْنَاهُ دَرَّ آوَرْدِيمُ انْكَارَ رَامَتُ قُلُوبُكَ دَوْرَكَ دَكَانِدِ حِينَ تَقُومُ ۚ جَوْنِ بِيخَيْرِ عَنِ
 وَقْتُ تَجِدُ تَقْلِبُكَ كَسْتَنَ تَوَسَّعَ اَزْ قِيَامِ بَرَكُوعِ وَازْ رُكُوعِ بِسُجُودِ أَقَاكَ دَرُوعِ كَوْنِ اِنْ شِئِمُ
 كُنْ بَكَارِ يُلْقَوْنَ السَّمْعَ نَمِي سَدِ كُوشِ اِذْ مِيدَانِ قَهْمُونَ سِرْ كَرْدَانِ مِشُو مُنْقَلِبِ
 جَايِ بَا زْ كَشْتِ سُوْرَةِ **عَمَلِ** ثَلَاثَةَ دَاوِدِ مِشُو شِهَابِ قَلْبِ شَعْلَةٍ كَدَرِ مِشُو
 كَرَفَتِ بَاشَدِ تَصْطَلُوْنَ شَا كَرْمِي حَاصِلِ كُنِيْدِ هَمَّتْ مِي جَنْبِ جَانِ مَارُوْلِي رُو بَكَرْدَانِيْدِ
 مَكْدَرِ اِپْشَتِ دَاوِدِ لَوِ يَحْيَى بَا زْ كَشْتِ جَبِيْبِ كَرِيْمَانِ سُوْرَةِ عِبْرَتِ مَبْصَرَةٍ رُو شَنِ شَدِ
 بِحَدِّ الْاِنْكَارِ كَرْدَنِ اِسْتِثْقَانَتِ بَاوَرْدِ اَشْتِ بُوْدِ مَنطِقِ كَفْتَارِ حُسْنِ سِهْمِ آوَرْدِ شَدِ قَهْمِ
 يُوْنُسُ عَوْنِ پَسِ اِيْنَ جَاعَةِ بَعْضِ اَتَا سِيْدِ اِيْنَ بَعْضِ اِسْتَاوِدِ كَرْدِ مِي نَمَلِ مَوْرُ ثَلَاثَةَ مَوْرِ بِكَ حَطَرِ
 نَشَكِ اَوْزِغِ الْهَامِ كُنْ تَقَفَّكَ بَا زْ جِسْتِ غَيْرِ كَعِيْدِ نَدَمَتِ دَوْرِ حَبَّأِ پُوْشِيْدِ قَاطِعَةٍ
 فَيَصِلُ كَنْدِ كَشْمَكُونِ حَاضِرِ شُوِيْدِ پَشِ مَنِ هَدِيَّةِ تَحْصِ قَبْلِ طَاقَتِ عَفْرِتِ تَهْتَنِي
 طَرَفِ چَشْمِ نَكُوْ اَسْتِغْفِرِ سَا زِيْدِ صَدِّ بَا زْ دَاشْتِ سَلِيْمَانِ صَرَحِ كُوشِكِ اَلْجَنَّةِ حَوْضِ اَبِ
 كَشَفَتِ جَانِ بَرِ دَاشْتِ مُسَوِّدِ نَقْشِ دَرِخْشَانِ سَاخْتِ شَدِ قِي اِيْنِ اَكْبِيْنِ اَلْيَسْعَةِ
 رَهْطِ نَكْسِ تَقَاسَمُوْ اَبَا كِيْدِ كِرْ قَسْمِ خُوْرِدِ كُنْجِيْتَنِ اَلْبَتَّةِ شَبِخُونِ كُنِيْمِ وَاِيْ وَاشْ هَكَذَا
 وَقْتُ هَلَاكِ شَدِ اِيْنَ خَلُوِيْتِ خَالِي مَانِدِ قَدَرِ اَنَا اَعِيْنِ كَرْدِيْمُ (۲۰) اَمِنْ حَقِّ نَكْلِي پَرِيْمِ
 كِه بِيَا فَرِيْدِ حَدِّ اِيْنَ بَسْتَانِ اَزْ اَتِ بَهْتِ بَا تَا زْ كِي مَآكَانِ مَكْنِ بُوْدِ بَعْدِ اِيْنَ كِي مِيَزِ حَاجِرِ
 حَجَابِ يَحْيَى قَبُوْلِ مِي كُنْ مُضْطَوْرٍ دَرِ مَانِدِ اِذَا رَكْعَتِي دَرِ پِي تَوَجُّهِ شَدِ بَعْضِي تَا اَنَّهُ قَطْعِ
 كَشْتِ عَمُوْنِ نَابِيْنَا رُحْمَتِ نَزِيْكِ شَدِ بَاشَدِ غَايِبِيْ مَقْدَمِ پُوْشِيْدِ دَاوِدِ جَانُوِي
 فَرِغِ مُضْطَرِبِ اَشُوْدِ اَخِيْرِيْنَ خَوَارِ شَدِ جَاوِيْدِ اَبَرِ جَايِ اِسْتَاوِدِ صُنْعِ دَسْتِ كَارِي
 اَنْفَقَ اسْتَوَارِ سَاخْتِ كِبِيْتِ كُوْنَسَا كَرْدِ مِشُو سُوْرَةِ **قَصَصِ**

سورة

سورة

سورة

يَسْتَضِيحُ زَبُونِ مِيكَفَتِ مَنْ نَعْمَتِ فِرَاوَانَ دِهِيْمِ مَمْنَنِ دَسْتِ رَسِ دِهِيْمِ قَالَتْ لَقَدْ
پس برگرفتند قَدْ فَتَحَ فُتُوحًا قَدْ دَلَّ قَلْبًا خَالِيًا از صَبْرِ لَوْلَاكَ تَرْجُطْنَا عَلَيَّ قَلْبِيهَا اگر نامی بستم
بر دل او یعنی صبر نمیدادیم قَضِيَّةَ بَرِيٍّ اُمِيرٍ وَمَا ضَعَّ دَايِكَانِ يَعْنِي شِيرِ دَايِكَانِ مِنْ قَبْلِ
پیش از وصول خواهر ناصحی فَنِيكَ خَوَانِ اسْتَوَى دَسْتِ اَنْدَامِ شَدَّ قَلَسْتَغَاتِ بَسِ مَدَّ طَلَبِ
وَكُنْ مَشَتْ دَقَضَى كَشَتْ بِمَا لَعْنَتِ بَحْتِ اَنْعَامِ كَرْدَنِ تَوْظِيْهًا مَدَّ دُكَارَ اصْبَحَ بَادَاوِ
کرد و تَرْجُطْنَا انتظار کنان اَمْسِ دِيروزِ كَسْتَصْرَحْ بَدَرْ سِي مَيُخَوَانِدُ قَضَى آخِرًا تَمَرُودِ
مشورت میکنند وَرَدَ رَسِيْدُ تَدْوَدَانَ بَارِ مِيْدَارِنْدَ يَصْدَرُ بَارِ مِيْكَوْدَانْدِرِ عَاثِ شَبَابِ
استأجِرْ مَزْدَوِرِ كِيْمَرِ هَائِيْنَ اَيْنِ دُو تَا جَوْنِيْ مَزْدَوِرِيْ مَن كُنِيْ حَيَّ سَالِمَا شَتِيْ شَقَتْ
اَفْكُنْ عَدُوًّا نَ تَعْدِيْ قَضَى اَوَاكَرْدِ سَاكَرَوَانَ شَدَّ جَدْوَةَ شَعْلَهْ شَاطِئِ كَرَنَهْ بَقَعَتْ
جایگاه اَقْبَلِ پيش اَسْلَافِ دَر اَرْضِهِمْ بَهْمِ اَرَهَبِ تَرَسِ يَعْنِي بِسَبَبِ ظُهُورِ خَوَارِقِ پِيَا
شده دَاكِ اَيْنِ هَر دَوِرْ دَا مَدَّ كُنِيْدَ سَنَشُدْ مَحْكُمِ خَوَاهِيْمُ كَرْدَاوَقْدِ آتَشِ بَرَا فَوْزِ
مَقْبُوْلِيْنَ دَوْرِ سَاخِيْكَانِ قَضِيْنَا بَا نَجَامِ رَسَانِيْمُ اَلْأَمْرُ حِي تَطْلُوْكَ دَر اَزْ شَدَّ كَاوِيَا
باشند نَظَا هَرَا مَوَافِقِ بِيْكَرِ كِرْ شَدَّ اَنْدِ يَعْنِي تَوْرِيْتِ وَ قُرْآنِ وَ صُكْنَا يِ مِرِيْ اَوْرِدِيْمُ اَلْقَوْلَ
قُرْآنِ رَا اَلْخَطْفُ رُبُوْدَهْ شُوِيْمُ يَحْيَى رَسَانِيْدَهْ مِيْشُوْدِ بِيْطَرَتْ اَزْ حَدِّ رُكْنِ شَتَنْدِ
مَعِيْشَتِهَآ دَر گَزَرَانِ خُودِ كَاتِيْ دَر يَابَنْدَهْ مَحْضَرِيْنَ حَاضِرِ بُوْدَكَانِ يَعْنِي دَر عَذَابِ
كَمَا غَوِيْنَا چنانكه خُودِ كَرَاهِ شَدِيْمِ يَعْنِي بِيْ كَرَاهِ تَبَرَّآ نَا بِيْ تَعْلُقِ مِيْشُوِيْمُ لَوْ كَا شِ
عَمِيَّتْ مَشْتَبِهْ شُوْدِ اَنْبَاءِ خَبَرِ اَلَيْسَا اَلَوْ بَا يَكِدْ يَكِرْ سَوَالِ نَكُنْدِ يَعْنِي جَوَابِ بَا صَوَابِ بَا
بَحْتِ دُرِ مِيْكَزِيْدَ خَيْرَةَ اخْتِيَارِ سَرْمَدَا پَانِدَهْ شَهِيْدَا اَلْوَاهِيْ يَعْنِي پِيَا مَبْرُورِ قَوْمِ
بَغِيْ تَعْدِيْ كَرْدِ تَنَقُّؤْ كَرَانِيْ مِيْكَرْدِ نَصِيْبِيْكَ حَصْدُ خُودِ يَعْنِي عَمَلِ صَالِحِ حَقَّ نَصِيْبِ كَا
يَلْقَاهَا قَرِيْنِ كَرْدَهْ نِمِيْشُوْدِ بَا يَنْ سَخْنِ خَصْفَنَا فَرُوْدِيْمُ وَ حِيْكَانِ اَللّٰهُ عَجَبُ خَدَا فَرْضِ نَالِ
كَرْدِ مَعَادِ جَايِ بَارِ گَشْتِ يَعْنِي آخِرِ سَوْرَةِ اَعْنَكِبُوْتِ لَا يَفْتَنُوْنَ

نور بن

استخوان کرده نشوند لیکن متغیر بکند و سببوا پیش فرستی کنند فتنه رنج دادن و تلافی
 برمی بندند یعنی الشاکه پدید آید آن پیدایش ثقلیون گردانیده خواهد شد نقطه
 السبیل قطع طریق میکند نادیده مجلس تبصیر بینا او هنر است تین (۲۱) الاخطا
 نمی نوشتی عرفا محلهای بلند حیوان سرانی ندگانی سور و سر هر ادنی اکثر زمین
 زمین یعنی در سر حد خود آثار را شورانیدند سوئی حال بدان کد بود اسباب نگه دروغ شدند
 ببلس خاموش ماند و ضربه هشت یخ بدون خوشحال کرده شوند تشریفون جاجا
 پراننده شده او هنر آسان ترست مثل صفت فطره دین فطر پیکر و مینید
 رجوع کنندگان را با سود مراد مالی است که بشر طریقت میدهند یزبوی میفراید و کوه
 صدقه مضبوط و دو چند کنندگان یصد خون متفرق شوند یهدون آرامگاه را میکنند
 تشریف بر انگیزانند کسفا پاره پاره و ذوق قطرات مضطر از روده شیه سفید
 یوق فکون از راه برگردانیده می شدند لایستخف سبک ساز کنند سور و لقمان
 و هفتاستی فصالح از شیر باز کردن صاحب صحبت او آفتاب رجم دارد و خمره
 سنگ عزم الامور کارهای مخصوص مقصود لا تصغر متاب حد رخساره اقصا
 میان روی کن اغرض فرود آر آنکه بدترین حیدر خران استع تمام فرود آورد
 یبد زیاد میکند مقصد میان روختار عید شکننده که یخیزی کفایت کند لا
 تغرق فریب ندهد غرق و شیطان فریبنده غیث باران مانتد بری نمیداند سور و
 التریعرج بالا میرود مهین خوار سومی درست اندام کرد و صلتنا گم شویم جنة
 جنیان تجانی دور میماند نلایمانی آدنی نزدیک یعنی در دنیا لقائیه ملاقات قرآن
 تسوق روان میکنیم جوی بی گیاه سور و احزاب تظا هر دن تهاار میکنند
 ادعیاء پسر خواندگان افسطراست ترمو الی آردا کردگان آولی سزاوارتر
 معروضات عایت الکتاب لوح محفوظ را تحت خیره ماند خنجر خیبرای کردن سزای لولا

سوره یوسف

سوره زمر

سوره لقمان

سوره احزاب

سوره احزاب

جهانیده شد ایشان را بزمین مقام سرای ماندن عورتی نام مضبوط و خنک و دوده
 میشد بدین افکار نواحی فتنه خانه جنگی کافق البته میدادند و آنوقت توقف نمی کردند
 یسیرا اند که یعضم نگاردار و معوقین باز دارندگان هلم باید آتش بخجل گمان
 تداوم میکرد و یعضم بهیوش کرده شود سلق زبان درازی کنند جدا تیز
 خید مال بادون صحرائینان اسوگ پیروی یزجو توقع میداشت تسلیما گردن
 نهادن قضی باجم رسانید و بقرار داد ظاهر فحم مددکاری این لشکر کرده بودند
 صیاحی قلعه باقدت از اذخت تأسیرون اسیر میگرفتند کم تعلق بی سپر نکرده اید یعنی
 تعالین بایسید اسیرج را کم ۲۲ یقنت فرمان برداری کند لا تخضعن ملائمت
 فزون بمانید کاتبین اظهار تحمل کنید قانتین طاعت کنندگان خاشعین فروتنی نمایند
 امسک نگاردار مبدی پدیدارنده و طرا حاجت حرج تنگی فرض حلال ساخته است حاتم
 مردخ بگذار آذی رنجانیدن افاء عائد ساخته است ترجی موقوف داره
 تو و بی جای دبی ابتغیت خوازش کنی عزت کیسود ده انا که بخت شدن طعام
 مستانین آرام گیران یدین فوگزارنده جلائیب چادر فرجفون خبر بفاش
 کنندگان لغزین البته بر غلایم کجاکو و فتنه سایه نباشند سادۀ مهتران کبکاء
 بزرگان سید استوار عمر غنا پیش آوردیم سور کسبا مرقم پارچاه
 کرده شوید فخری پاره پاره کردن کسفا پاره باو بی بزیروم تسبیح گوید انکا
 نرم گردانیدیم سیاحت زره های کشاده قدما اندازه نگاردار سرد بافتن عذو سیر
 اول روز رواج سیر آخر روز اسکنان روان ساختیم قطر مس بزغ کمی کند محاکمیت
 قلعه با تائیل صورتها جقان کاسه با جوی حوضها قدو دیگر ادا سیاحت ثابت درجا
 قضینا مقرر کردیم دابة الانر کمن کرم چوب خواره و نساۀ عصا سیل العرم سلی تند
 خواتی خداوندان تحط بدفره آئل درخت کز سید درخت کنار شراب شکر

بیاره کسب دوم
 وین فتنه

سوره نسا

قَرِيعَ اضْطِرَابٍ دَوْرٍ كَرْدِه آيِد مَوْقُوفُونَ اِيستاده كرده شوند اَخْلَال طَوْهَرَانِ مَرْتَبَه
 فَرِيتِ عُرْفَايِ كُوشَكِهَايِ بَلَنْدِ يَحْلِفُهُ عَوْضُ آن و هِدْيَتِ سَخِيحِ آن و مَعْشَارِ دِهِيكَ كَلَكَلِي
 عَقَبَتِ مَن فَرَا دِي يَك يَك مَآيِبِدِي آفَرِيَش تَو نَمِيكَنْدِ عِنِي مَعْبُودِ بَاطِلِ قَرِيعُوا مَضْطَرَب
 شَوْنِد لَافَوْتِ از عَذَابِ خَلَاصِ شَدَن تَنَآوُشِ بَدَسْتِ آوَرُونِ جَبَلِ جَدَالِي اَكَنْدِه شُود
 اَشْيَاعِ امثالِ سَوْرَه فَاطِرِ اَجْنَحَتِ بارو، مَشْنِي دُو كَانِ دُو كَانِ ثُلُثِ
 سَه كَانِ سَه كَانِ رُبَاعِ چَهَار كَانِ چَهَار كَانِ يَصْغَدُ بِالْاَمِيرِ وَيُؤَدِّي نَابُودِ شُود مَا
 يَعْصِي زَنْدِ كَانِي دَاوِدِه نَشُود مَعْصِي دَر از عَمَرِ سَائِغِ خُوشْكَوَارِ شَرَابِ آبِ قَطْرِ پُوشْتِ
 عَرِيْزِ و شَوَارِ مُثَقَلِ كَرَانِ بَارِ حَرَوْدِ تَزِيَرِ كَرَمِ خَلَا كُزَشْتِه اسْتِ جَلَدِ رَاهِ
 بَيْضِ سَفِيْدِ حُسْرِ سَرخِ غَرَايِيْبِ سَحْتِ سُوْدِ سِيَاهِ لِي تَبُوْسِ هَر گَزِ بِلَاكِ نَشُود
 مَقَامَتِ بِمِيشِه نَدَن لَعُوْبِ مَانِدِ كِي يَنْقُضُ نَه حَكْمِ كُردِه شُود بِصَطْرِ خُونِ فَرِيَادِ كَنْدِ
 لَمُ نَعِيْرُ زَنْدِ كَانِي نَدَاوِيْمِ تَنْوَلَا از جَايِ خُودِ بَلَعَزْدِ كِي حَقِيْقُ فَرُودِ مِي آيِد سَوْرَه
 لَيْسَ مَقْصُودِي سَر بَا لَكِر و كَانِدِ اَثَاكِرِ نَقْشِ اَقْدَامِ اِقَامِ كِتَابِ عَزِيزِ نَافُوتِ دَاوِيْمِ
 طَلِيْقِ نَاشْكُونِ بَرِ قَتِيْمِ طَائِرِ شَكُونِ (۲۳) اَلَا يَنْقُذُ فَنِ خَلَاصِ كَنْدِ مَرَاكَا كَرِ جَمِيْعِ
 جَمْعِ آوَرِدِه نَشِيكَنْدِ مَانِدِ پُوشْتِ مِيكَشِيْمِ مَظْلُومِ دَر تَارِيكِي آيِنْدِ كَانِ مُسْتَقَرِّ بَرَاهِ قَرَارِ
 عَرُجُوْدِ شَاخِ قَدِيْمِ كَنْدِ تَدْرِيكِ دَر يَابِ صَدْرِيْجِ فَرِيَادِ رِيْزِ بَقْدُونِ رَهَا كُردِه يَنْخَضُومِ
 خُصُومَتِ كَنْدِ اَجْرَاكِ قَبْرِ بَرِ مَرَقَلِ خَوَا بَكَاهِ فَالِكُونِ شَادَانِ اَمْتَاكِرِ وَاجِدِ اشُوِيْدِ جَبَلِ
 خَلْقِ مَكَانَتِ جَايِ مُضِيْغِ كُزَشْتِنِ نَشِيكَنْدِ نَكُوْسَارِ مِيكُنِيْمِ دَلَلِنَا رَا مِ سَاخْتِيْمِ كُوبِ سَوَاكِرِ
 رَمِيْمِ كَنْدِ سَوْرَه صَافَاتِ زَلْجَاتِ رَا نَشِيكَنْدِ كَالِيَاكِ تَلَاوَتِ كَنْدِ كَانِ مَآرِدِ
 سَر كَشِ لَاسِيْمِ كُوشِ نَهْنِدِ دُحُوْرَا رَا نَدَن اَحْبَابِ وَاَحْمِ ثَاقِبِ سُوْرِنْدِه لَازِيْبِ
 پَسِنْدِه اَز وَاجِ هَمْرَايِ نَقِوْ بَا زِدَا رِيْدِ مُسْتَسْلِمُونِ كُردِنِ نَهَادِ كَانِ يَمِيْنِ جَابِ
 رَاسْتِ يَطَافِ كُردَانِيْدِ مِي شُودِ كَاسِ جَا مِ هَوِيْنِ شَرَابِ جَارِي بَيْضَاءِ سَفِيْدِ

سوره فاطر

سوره فاطر
سوره فاطر
سوره فاطر

سوره صافات

عَمَلِ تَبَاهِ کاری یزدَن است شوند قاصدات فرود آرندگان طرف چشم عین فرخ
 چشمانی بیض بیهوشی ترغ مکتون پوشیده شده قرین همشین مکتون جزا داده شدگان
 مَطْلَعُونَ در نگرندگان سَوَاءٌ وسط التردین البته ملک کنی مراقبت عقیبت طلع
 خوشه مالتون پیر کنندگان شوباً آیمختنی الفوا یا قند شیعة اتباع نجوم ستاره ها
 سقیم بیمار راع پنهان متوجه شد یزدَن شتابی کنان تل با کنند جین پیشانی
 قدینا که عوض او دادیم خج گوسپند مهیا برای فرج بعل نام بتی تذَن ترک میکنند
 ابوت گنجت ساهم قرعه انداخت مد حنین مغلوبان فالتم پس فرو برد دخت های
 میلم کنند کاریکه موجب طاعت باشد عراق زمین بی گناه یقطین که و نسباً خوشی
 علیک یقاتین گمراه کنندگان برای عبادت آن معبود باطل صال در آینه ساحت
 میدان سور کا ص ولات حین مناص و نبود آنوقت وقت خلاص انطلق
 بر قند المله الاخره دین پسین یعنی قرن آخر اختلاف افترا فایده تقوا پس بایک بالا بروند
 اسباب ریسانها قهر و قهر شکست داده شده ذوالاکوتاد خداوند سخما یعنی بیچاره منج بسته
 تعذیب میکرد فواق توقف قط نوشت آید قوت محشور بهم آمده اواب فرما بر
 فصل الخطاب سخن واضح خصم گروه صورت کننده تسویر و از دیوار بسته اخل شوند
 غیر آب مسجد لا شیطط جو رکن سَوَاءٌ الصراط راه راست نعت میشی اکفل بسیار
 عذر درشتی کروغاج میشهای خلط آشکار عشی الصافات الحیاده اسپان تیز و
 الخیر مال تو از پنهان شد رجاء به استگروان شده اصاب خواسته باشد بقاء عمارت
 بنا کنند عموای فرورونده بدریا بصب بر بخوری عذاب در ارض برین ضعتنا
 دست شاهما که تخت ظاف بکنند کن اخلصنا یک وسخیم خالصه خلعتی پاک اتراب
 هم عمر بایک گیر نفاذ زوال عشاق زرداب مفتحم در آینه که هر حیا هم زمین کشاده مبار
 برایشان صالوا در آیدگان قد مموه رسم قدیم ساختید کفر از انعت برگشت است

سوره قی

سودا از مرگ و رمی بچاندن خول عطا کند سلاک در آوردن کایع چشمها هیچ
 خشک میشود مصفر از روح طاماز و ریزه متشایها بعضی مانند دیگرست مثالی
 آیات در تو یعنی وعد و وعید تقشیر موی خیز میشود تلکین نرم میشود یتقی
 احتر از میکند متشاکسون مختلف سلما مسلم (۲۲۲) کافی کار ساز اشمازت
 متفر شود فتنة آزمایش اسرکوا تجاوز از حد کردن لا تقنطوا نا امید مشوید اینها
 رجوع کنید جنب حق ساخرین تسخر کنندگان مفاخره ستکاری مقلید کلید
 قبضة در مشت مطوکان بیچیده شده اند اشرفیت روشن شود وضع نهاده شود
 حیة آورده شود و قیبت تمام داده شود سینی روان کرد شو زمره گروه گروه
 خزنة نگاهبان طبع خوشحال شد حافین گرداگرد شده حول
 سور که مؤمن اینها چیز سازند وسعت فراگرفته قی نگاهبار تی
 نگاهباری موقت الله دشمن دشمن خدا یعنی شمار رفیع بلند کننده تلاق ملاقات
 بارشون بروی آید گان از فتنه قیامت کاظمین پر شده از غم خائنه خیانت
 افتاد انشانها خدایا بگذارد عذات پناه گرفته مظاهرین غالب شده رشادستی
 دایب صورتحال تناد آواز دادن بگیر اسباب را بها اطلع در گرم تباب بلاکی
 اقوض می سپارم و نه نگاه داشت یکنه چون با هم مکابره میکنند که بر اراده غلبه
 مسی بد کار دایخین خوار شده سلاسل زنجیر را بکشون کشیده شوند بیهوده
 بر تافت شوند بترجون می نازیدید مبطلون پیوده گویان حاجه مقصد سورا
 لحم اقوات قوتها سوا بیان واضح کرده شد دکان دود ائلیا بایید طوما شو
 کرها ناخوشی طاعین خوش قضی ساخت مصایج چراغها صاعقه عقوبت
 صرصر اند لخصات شوم آخری رسوا کننده تراستحیوا اختیار کردند اطق گویا
 تسترون در پرده پنهان نمی شدید آردی لاک کرد لیستعینوا عفو طلبند

سودا

سودا

سودا

سودا

مُعْتَبَرِينَ مَعْفُورَةً شَدَّكَانَ قَيْضًا بَرَكَا شَتِيمَ قَرْنَاءَ هَمَشِينَانَ الْغَوَا بِيهَوْدَهُ كُوسِيدَ
 فِيهِ دَرِثَارِ خَوَانِدَنَ كَنَ لَنْدِ يَقْنَ الْبَتِي شِيَا لِمَ آرَ بِنَا يَلْقَى قَرْنِ كَرْدَه شَوَا لِيَا مَوَا
 مانده نمی شوند خاشعاً فرو (۲۵) آنجا که غلافها از ناخبر دادیم شهید اثبات کنندگان
 قَنُطُ طَمَحَ بَرِزْدَه نَا دُور شُودِ بَچَانِدَه بِطَرَفِ خُورَقَه اَفَا قِ اطرافِ عالمِ سوره
 شُورِ مَن فَوْقِهِنَّ از جانب بالا خود یعنی از بهیبت الهی یکدراو پراکنده میکند
 شَرَحَ مَقْرُودَ بَغِيًّا حَسَدُ مِنْهُ اَزِينِ بِنِ اَعْدَلِ اَنصَافِ كَنَمَ دَاخِضَةً بَالِ
 بَمَارِقُنْ مَكَابِرَه ميکنند حَرَثِ كَشْتِ رَوْضَاتِ سَبَرَه زارِ بَاجَنَاتِ بُوستانها
 يَقْتَرِفُ بَكِنْدَ لُجْجَا كَشْتِيهَا اَعْلَامُ كُوهِ مَارَوَا كَدَا اِيستادگان يُوْبِقُ هَلَاكِ كُنْدَ
 شُورِي مشورت ذُلِّ خَوَارِسَ نَكِيدُ بازخواست كُنْدَه يَهَبُ عَطَا ميكنند اِنَا نَا
 دُخْرَانِ دُكُورِ پِسرانِ عَقِيمًا نَا زَايِنْدَه وَحْيًا اِشاره رَسُولا فرشته يُوْحَي نَالِ
 كُنْدَ رُوحًا قُرْآنِ اَمْرِ كَلَامِ سوره نَزْخَرَفِ نَضْرِبُ باز داريم صَفْحًا
 اعراض كرده تَسْتَوَا راسْت بَشْتِيْدَ مَقَرِّ بَيْنِ تَوَانِي كَشُوعُ پُرورده ميشود خِصَامِ
 خُصُومَتِ بَحْرِ صُومَنَ دروغ ميگويند مُسْتَمْسِكُونِ چنگ زده اند اُمَّة دِينِ بَرَاءَتِي تَعْلُقِ
 عَقِبُ فَرَزْدَانِ قَرَيْتَيْنِ دُودِيَه عَظِيمَ بَرْگِ بَعْنِي مَتَمُولِ سُقْفًا سَقْفَهَا مَعَارِجِ
 زُودِ بَانَهَا يَظْهَرُونَ بِالْأَبْرَارِ اَيْنَدَ زُخْرُفًا تَجَلِّ بِيَارِ يَعْشُ غَافِلِ شُودَ نَقِيضُ بَرَكَا رِيمِ
 قَرَيْنِ هَمَشِينِ مَهِينِ خَوَارِ بَيْنِ سَخْنِ وَاضِحِ كُوِيْدَ اَلْقِي فَرُودِ آورده شد اَسُورَةً
 و ستوانها مَقَرِّ بَيْنِ مَجْتَمِعِ شَدَّ اسْتَخْفَ بِي عَقْلِ كَرْدَ اسْقُ بَشْتِمَ آورده شد اسْقُ بَشْتِمَ
 يَصْدُونِ بَخُوشِ قَتِي آواز بلند ميكنند مَاضِي بُوَه اَن حَرَفِ نَزْدِ مَقْدَلَا شَانِه يَخْفُونِ
 خَلِيفَه شُودَ عِلْمِ اَنْشَانِه لَامَتَرْنَ شَبَه مَكْنِيْدَ اَحْكَامَ دُورِ سَتَانِ صِيحَا فِ كَاسِه اِي پِهْنِ دَارِ
 اَكْوَابِ كُوزِ مَالِ كَقَشَرِ مَسْتِ كَرْدَه شُودَ لِيَقْضُ بَايِدَ كِه بَرْگِ حَكْمِ كُنْدَ اَبَرِ مَوَا غَرَمِ كَرْدَه
 مَصْمُومِ وَ قِيْلَا بِيَارِ دُورِ بِيَا مَبَرِ سوره دُخَانِ يَفْرُقُ فَيَصِلُ كَرْدَه ميشود

باز به نیش

سوره نوری

سوره انف

سوره دخان

از تقب منتظر باش ببطش در گرفت کیم البطشة در گرفت کردن فتنه امتحان کردیم
 اذوا تسلیم کنید رهوا آرمیده است تا برگزیدیم مولی دوست مفضل مس
 که اخته یغلی بچوشت اعتلوا بختی بکشید صبیحا بریزید ذوق بچش سورة
 جائیه یصرا لازم میگردد یعنی کفر لا یرجون ایام الله توقع روزهای خدا نازد یعنی
 معتقد نیستند که حوادث جزا اعمال ایشان باشد بعبیا تعدی شریعت راه ظاهر الا فر
 دین اجتناب کردند که زمانه مبطلون نباه کاران جائیه بزنانور آمده یعنی برآ
 جواب سوال میباشده تستفین می نوشتیم (۲۴) سورة احقاف انار
 بقیه بدعا نوا آمده کرها دشواری تعدان وعده میدیدید یستعینان فریاد میکنند
 لا احقاف بزرگترین احقاف عارضنا ابر مستقبل آورده او دیه میدانها
 مظهر باراننده قرب بانا قرب خدا جویان صرفنا متوجه کردیم نفرا جماعت
 یجربناه و در آخر یعی مانده نشد اولوا العزیز خداوندان بهمت عالی سورة هیل
 اتختموها خونریزی بسیار کردید شدوا حکم کنید وفاق قید متکا باحسان خلاص
 کردن فداکاری مالی گرفتن تضعع نهد اوزار سلاح عرفت شناسا کرد و تعهنا بک
 باد غیر این بدیدمانگی متغیر نشده سقوا نوشانیده شوند قطع پاره پاره ست
 امعاء رود با انقا احوال اشراط علامات متقلب جای آمد و رفت محکمه واضح
 المعنی الغشی علیکم یکبار او را بهوشی رسیده باشد اولی وای طاعة فرمانبردار
 یعنی حال ایشان بحسب ظاهر عزیم مصمم شود و اضفان کینه استیما قیافه یعنی ظلمات
 بر روی ایشان بهیودایمی شود لحن اسلوب کنایت ضلوع نخواهد ساخت یخف
 بالافه کند سورة فتم سکیته اطمینان تعزیر و نه نصرت درمیدین خدا را +
 توفیر و نه بزرگی اعتماد کنید او را بوسا املاک شده آتاب ثواب اوده ببطن در میان
 اظفر فیروز مند ساخت هدای قرانی معکونما متوقف داشته شود و بکلیع رسد

سوره بقره

سوره احقاف

سوره هیل

سوره فتم

عینِ سرش متاع اساک کند و خیر مال معتد در گزیده از حد ضعیب شکسته و مساک
 اطمینان من گمراه نکردم آن شخص را لا یتخذه من اخصوا خصوصیت مکنید امتیازت پر شدی از لغت نزدیک
 گردانیده شود آوای رجوع کننده حقیق از ادب نگاه دارنده ضعیب متوجه خلوت همیشه
 باشید قرن امتنا بطشاً دست درازی نقیض آنفص کزنده قیض گریزگاه آفتی
 السمع گوش نهد ماستنا رسید بالغبوب ماندگی اذبار الشجع عقب نماز صیحة نغره تند
 مصید بازگشت تشفق بشکافد سیرا قاشتا بان حشر بر الیختن کیست آسان جبار
 قهر کند **سورة ذاریات** ذاریات بادامی پراننده ذروا پراننده کردن
 حاکمات ابرابر دارند و قد ابار آب جاریات کتیه روان شونده یسر السهولت
 مقسمات فرشتگان تقسیم کننده دین جزا اعمال ذات الحیات خداوند راه ایوفت بازگرداننده
 می شود قتل لعنت کرده شد خرافات دروغ گویان غمزه نجیبی ساهون فراموش کنندگان
 ایگان که یفتنون عذاب کرده شوند ذوقا چشید فتنه عقوبت تستجیلون جلد میگیرند
 هجمون خواب کردند استکار وقت سحر با حق در تنگدست کم سوال موقنین یقین کنندگان
 تنطقون سخن میگویند ضعیف مهانان مکررین گرامی مذکورن ناشناخته سراج متوجه
 عجل گوساله سیمین فریه او جس در خاطر خود یافت خیفه ترس اقبلت پیش آمد
 امر آه زن صکوة آواز صکوت طباخیزد عجز پیرزنی عقیقیم نازاینده (۲۶) خطبه
 مقصد حجر مین گناه کاران کربل بفرسیم حجاز سنگواری طین گل مسومه نشان مند
 کرده شده مسیرین آنانکه از حد بیرون شده اند سلطان دلیل ضعیف واضح تولی روگردان
 شد دکن قوت یعنی لشکر مجتود لشکر بند نا افکنیم یقود دریا میگیرنده بود کاریرا
 که موجب ملاست باشند ریج باد عقیقیم بی منفعت مانند نگذارو انت برسد رمیم
 استخوان بوسیده تمعوا بهره مند باشید حین مدت عتوا کشیدند صلیحه نغره
 باستطاعتوا نتوانستند متعصرون انتقام کشنده بنیتا ناکردیم این قوت موسعون توانا

سورة ذاریات

سورة ذاریات

سوره قمر

سوره قمر

مَا هَذَا بَشَرًا فِئْتًا بِرَبِّهِمْ أَذْهَبَتْ الْأَعْيُنُ عَنْ رِجَالِهِمْ
 وَمِنْهُمْ مَنِ انبَغَضَ عَنْهُمْ فَيَقُولُ مُسْخَرُونَ لَهُمْ وَمِنْهُمْ
 سَخِرَ لَهُمْ فَيَقُولُ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 جَاءَتْهُمْ أَنْبَاءُ رُسُلِهِمْ لَئِنْ لَمْ يَسْأَلُوا اللَّهَ
 فَيَسْأَلَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ الْكَاذِبِينَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْيَوْمَ
 الْأَوَّلُ قُرْآنًا مِثْلَ الْقُرْآنِ الْأَوَّلِ قُلْ أَتَعْبُدُونَ
 إِلَّا اللَّهَ فَإِنْ عَظُمَ عَلَيْكُمْ فَسَبِّحُوا بِحَمْدِ اللَّهِ
 قِيَامًا وَنُعَاسًا وَبُقُوعًا وَحُمُومًا وَلَوْ كُنْتُمْ
 تُشْرِكُونَ لَآتَيْنَاكُمْ بِنُورٍ مُبِينٍ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 الَّذِي تَخَافُونَ يَوْمَهُ تَتَلَفَعُونَ لَئِنْ لَمْ تَرْجِعُوا
 إِلَى اللَّهِ فَمَا لَكُمْ تَعْتَدُ لَئِنْ لَمْ تَرْجِعُوا إِلَى اللَّهِ
 فَمَا لَكُمْ تَعْتَدُ لَئِنْ لَمْ تَرْجِعُوا إِلَى اللَّهِ فَمَا لَكُمْ
 تَعْتَدُ لَئِنْ لَمْ تَرْجِعُوا إِلَى اللَّهِ فَمَا لَكُمْ تَعْتَدُ

از مقصد تجاوز نمود و بخوی بیدار ضایعی بی انصاف تهنوی خواشش میکند لاغنی نفع نمی
 یابد آن دستوری و بر آننی و ختر مبالغ نهایت آسائ و با کاری کردند احسن و انیکو
 کاری کردند حسن خصلت نیک یختن بر سیزگاری میکنند و کجاست حیا سیه گناه
 صغیره آتشاید اگر دایحه بچه باطون شکها لا کز کواستایش کنید قوی روگردان شد
 اعطی داد آگهی سخت دل شد کمیت بکای خبر داده نشد و فی وفادار بود لا تیرم برخواهد شد
 و از رگ بر دارنده و زار بار گناه اخوی دیگر سخی عمل کرد او فی تمام تر منتهی بارت
 احمک خندانید آبی گریانید ثمنی ریخته شود نشاء پید کردن اغنی تو لگراحت آفتی
 سرمایه داد شیعه ستاره اطفی از حد گذشته تموت که شهرهای موفقه آهوی بر زمین بکند
 غشی پوشانید آلاء نعمتها تمنا ای غیب میکنی از رفت نزدیک آمد الا ز قیامت کاشف
 ظاهر کنند مسالودن بایک کنندگان سوسرا قصر افتد بت نزدیک الشاء قیات
 الشق بشکانت مستقر قوس آهواء خواشها آباء خبر بامرد جیبند گرفتن بالافه
 تمام شد ز ترسانیدنها مکرنا خوش خشنایان کنان اجداث قبور جرد رخ
 منتشیر پرانده موطوعین شتاب کنان حیر و شوار و اندر جبر و با اوغن درشت گفته
 قاتصر پس اتمام کبش فتنها کشادیم منهیر بسیار برنده قجر ناکروان کردیم غیونا
 چشمها قاتلچ پس مع شد الواح خندها دس میخامد کرد پند گیرنده صر صر اند نخس نوم
 مستمیر بغایت سخت تزع بر میکند اعجاز تنه امنتقیر الریح بر کند میالند ترسانند
 سحر دیوانگی الیق نازل کرده شد آتش خود پسند عدا فراموش خواسیم مستاد فاقه
 ماده شتر فتنه بجهت آزمایش قاتر تقیم پس منتظر ایشان باش اصطبر و صبر پیش
 نیت خبر و ارکن قسمه مقسوم شد بر هر یک حصه از آب مختصر حاضر کرده شود ناکدا
 آواز دادند کعاطی دست درازی کرد عقر مجروح ساخت نذر ترسانیدهای من
 صبح یک نعره هشیو المختظر خطیر درم شکسته که خطیره سازنده آن را بنا کرده با

بالشد تر رسانند گاه از احاصی با دستگیرانند ترسانیده بود بطشت عقوبت کار و امکار بر کردند
 بالشد تر رسانید زمار او دو سخن گفتند تا غفلت بند طمست را محو کردیم صبح غارت کرد و بکوه یک گشتند
 ترسانندگان عین زغال بقتل قوی بر کرده خلاصی از بزرگ کتابهای پیشین جمیع جماعتی
 منتصر انتقام کشنده سیه زخم شکست داده خواهد شد یونون بگردانند و بپشت را
 مؤید وعده ادله سخت تراست تلخ تر سحر جهالت میسبون کشیده شوند و قوا بچشید
 مس دست رسانیدن سقر دوزخ قدر اندازه مقرر و احد یک کلمه هیچ گردانیدن
 اشباع امثال زبیر نامهای اعمال مستطرد نوشته شده مقعد مجلس علیک با د شاه
 مقتدر توانا سوسره رحمن حسیان حساب وضع فرود آورد و میران ترارو
 لا تطغوا از حد تجاوز کنید قسط انصاف را تخفیر و انقصان کنید وضع گسترانام آدمیان
 فاکه میوه انعام غلافها حب وانه عصاف برگ بختان کل خوشبو صلصال کل خشک
 فخر سفال جان جن ماری شعله مرج گذاشت یکتایان بهم جمع شوند بر سر حجاب
 لایحیایان یکی بر دیگری تعدی نمیکند جوار کش تیگاروان شونده ملشاکت برافراشته
 احلام کوه اجلال بزرگی انعام بیست که سوال میکند از خداشان حالتی سنفوع انهم
 فارغ شده بشما متوجه شویم ثقلان جن و انس معشر قوم استطعم میتوانید تنقد و ابیرون
 روید اقطار کناره و فائقد واپس بیرون روید سلطان قوت یزد سل فرستاده خواهد شد
 شواظ شعله ناس دو و لا تنصیران مقابله توانید و الشقت بشکافد و ذک کل سرخ
 دهان ادیم سرخ سیما قیافه نواصیه موی پیشانی اقدام پایا حیم آب گرم آن جویند
 مقام مرتبه از ایستادن بحضور پروردگار خود و آقا فنان خداوند ساخهای بسیار
 بطایر استر استبرق حریر یک جنا میوه دان نزدیک بود قاصوات فروان زنده
 طرف چشم لوطی طشت جماع کرده است مدها منان سبزه از نهایت سبزی بسیار میزند
 نهان خندان جوشندگان نهان انار فیه دران کوشکما خیر کت زنان برگزیده حسان

کوه زلف

با جلال مقصود را گماشته شده و خیاام نیمه اسرافین بالش حضرت سبز عقیقه لبها طهارت
 نیک سوره واقعه وقعت تحقق شود واقعه قیامت یوقعه وقت بودن فضیله
 است کننده رجعت جنبانیده شود رجاء جنبانیدن سخت نیست ریزه ریزه کرده شود
 بسا ریزه ریزه کردن هبک غبار منبتا پر کننده میمنت سعادت مشامت شقاوت
 ساقیون پیش روندگان ثلثه جمعی بسیار سدری نعمتها موصوفین زرافه و لدان نوجوان
 مخلد و نجا وید انکواب انجور نامعین شراب بری لایصدعون نه درد سر شود ایشان را
 لایقون نه بهوش شوند یخچون اختیار کنند لحم گوشت طبر مرغان کشته شود بپزند
 یعین سعادت سید درختان کنار فحشود بی خار طلح درختان موز منضود توبره
 ثمر آن ظل سایه مظلوم دراز مسکوب یخته شده لامقطوعه نه پایان رسد و لامنوعه نه از
 منع کرده شود انشان آفریدیم آبگارا دوشیزه عروبا محبوب شونده نزدیک شوهر یعنی
 بفتح و دلال اثر ابا هم عمر بکید گیر شمال شقاوت سموم باد گرم حمیم آب گرم هجوم
 دود سیاه بکارد خشک گیریم با عزت مترقین بنار پرورده یخچون در او میگذرد
 حنث گناه میقات سعادت مالهون پر خواهمید کرد بطون شکها هیم شتران مستقی
 نزل همانی مثنون میرزید مسبو قین عاجز قهرتون می کارید نزع عون می رویانید
 خطا ما گیاره شکسته ظلم مانید تفکرون تعجب کنید مفرهون غرامت کشندگان مزن ابر
 اجاجا شور تون از میان شاخ درخت برمی آید متاعا منفعت مقوین مسافران
 مواقع اقدار مکنون پوشیده لایمست دست غیر ساند مذنون اکار کنند گان بره
 نصیب خلقوم نای گلو مدینین مقموان روح راحت ریحان گل خوشبو ساکرم سلامت
 یعنی خاطر تری ای مخاطب تصلیه در آوردن سوره حدید یلج در می آید
 یغرج بالا برود یوسج در می آرد مستخلفین جانشین دیگران میثاق عهد میراث واپس داشته
 لایستو برابر نیست یضاعف دو چند ادا کند بشر بکم مرده باد شمارا قون مطلب بانی

سوره واقعه

سوره حدید

أَنْظُرُوا بِنُظْرِ شَفَقَةٍ لَمْ يَرَوْهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَرَأَوْا لَيْسَ شَيْءٌ إِلَّا بِمَنْزِلِ مَنْزِلِهِمْ
 بَنَاءُ كَرْدِه شُدْ سُوْر دِيوارِ بَاطِنِ اَنْدِرُونِ ظَاهِرِ بِيرونِ فَتَنَتُمْ دَرِ بِلَا اَنْكَدِيْدِ وَرَبَّكُمْ اَنْظُرُوا
 كَرْدِيْدَانِ تَبَلُّرُ شَكِ اَوْرِدِيْدِ غَرَّتْ فَرِيْقَتَهُ كَرْدِ اَمَلِيْ اَرْزُو مَآخِرُ وَرُ شَيْطَانِ فَرِيْدِه مَآوِ
 جَايِ مَوَلِيْ لَا نَقِ مَصِيْدُ بَارِگَشْتِ اَلَمْ يَأْنِ اَيَا وَقْتُ نَرَسِيْدِه اَسْتِ تَخْشَعُ نِيَايشِ كَنْدِ
 طَالِ دَر اَز كَنْدَشْتِ اَمَلُ دَمْتِ قَسَتْ سَخْتِ شَدِ مُصَدِّقِيْنِ خِيَرَاتِ دِهَنْدِگَانِ لَعِبِ
 بَارِ هُوَ بِيوَدِگِي زِيْنَتِ اَرَايشِ تَقَاخُرُ خُودِ سَتَائِي كَاخُرُ اَز يَكِي گِرِ زِيَادِه طَلَبِي عِيْشِ
 بَارَانِ كُفَا دَر زَارِعْتِ كَنْدِگَانِ نَبَاتِ رَسْتَنِي هَيْجِه مَخْشَكِ شُوْدِ مُصَفَّرِ اَز رُوحِ طَامَا
 دَر هِمِ شَكْتِه سَابِقُو اَسْبَقْتِ كَنْدِ عَرَضِ پَهْنَا اَعْدَا تَا مَادِه كَرْدِه شَدِ مَآ اَصَابِ نَرَسِيْدِ
 تَبَرَا بِيَا فَرِيْمِ بِيَسِيْدِ اَسَانِ تَأْسُوْ اَنْدُوْهُ خُورِيْدِ مُخْتَالِ تَكْبِرِ كَنْدِ وَخُورِ خُودِ سَتَا نَدِ
 يَقُوْلُ رُو گِرْدَانِ شُوْدِ بَاشِ بِنَاكِ قَفِيْنَا اَعْلَى اَفَا رِهْمِ فَرَسْتَا دِيْمِ اَز بِي اِيْشَانِ رَهْبَانِيَّةِ كُوشَنِي
 اِبْتَدَعُوْ خُودِ پِيَا كَرْدِه بُوْدِ نَزْمَا كَتَبْنَا فَرَضِ نَسَاخْتِه بُوْدِيْمِ اِبْتِغَاءِ طَلَبِ كِفْلِيْنِ وَ حَصِه
 تَمَشُوْنِ رَا هِ رُوِيْدِ (۲۸) سُوْرَةُ حَا دِلَةِ تَجَادُلِ كُفْتُو بِيَكِرِ دَشْتِكِي شَكَا
 مِيَكِرِ طَاهِرُوْنِ نَهَارِ مِيَكَنْدِ بَعْنِي شَبِيْمِه بَنْدَرِ نَآنِ خُودِ رَا بِيْشْتِ اَدِرِ مُنْكَرَا اَنَا مَعْقُوْلُ رُو دَا دِرِغِ
 يَعُوْدُوْنِ رُجُوْعِ مِيَكَنْدِ تَحِيْرِي اَز اَز كَرْدِنِ رَقَبَتِيْ بِنْدِه يَتِيْمَا شَا بِيَكِي گِرِ دَسْتِ رَسَانْدِ تَوْعَطُوْنِ
 پَنْدِرَا دِهِي شُوْدِ شَمَارِ مُتَكَلِّعِيْنِي دَر بِي تَجَاكُودُوْنِ مَخَالَفَتِ مِيَكَنْدِ كَيْتُوَا خَوَارِ كَرْدِه شَدِ لَحْضِ
 يَادِ دَاشْتِ نَجْوِيْ بَا يَكِي گِرِ اَز كَفْتِنِ يَتِيْمَا جُوْدِ بَا يَكِي گِرِ اَز مِيَكُوِيْنِ جَاوُ بِيَايَنْدِ حَيُوَا
 دِ عَا كَنْدِ حَسَبِ بَسِ يَصِلُوْنِ دَر آيَنْدِ تَفَشُّوْ اَكْشَادِه بَشِيْنِي قَافِئُوْ اَكْشَادِه كَنْدِ يَفْسِيْحِ
 كَشَادِه كَنْدِ الشَّرُّ اَبْرَحِيْمِيْدِ اَشْفَقْتُمْ تَرَسِيْدِ تَابِ رِگَزَارِ اِيْنِيْدِ يَحْلُوْنِ سُوْگَنْدِ مِي خُورِيْدِ
 اَعْلَا آمَادِه سَاخْتِه اَسْتِ اِيْمَانِ سُوْگَنْدِ اَنْ جَنَّةُ سِهْرِ صَدُّوَا بَارِ دَاشْتَنْدِ لَنْ اَلْعَفْنِيْ دَفْعِ
 سَخَا بَكِرِ دِيْجَسُوْنِ مِي پَنْدَارَنْدِ اَسْتَحْذُوْ غَالِبِ آمَدِه اَسْتِ حِزْبِ اَشْكِرِ عَشِيْرَةِ نُوْشِيَاوَنْدَا
 اَيُّنْ قُوْتِ دَادِ مَسْتِ دُفْعِ نِيْضِ غِيْبِي سُوْرَةُ حَشْرِ دِيَا رِ خَانِهَا حَشْرِي جَمْعِ

سُوْرَةُ حَا دِلَةِ
 تَجَادُلِ
 كُفْتُو بِيَكِرِ
 دَشْتِكِي شَكَا

سُوْرَةُ حَشْرِ

افواه و با آنها بظهور غالب کند اذ دلالت کتم عذین همیشه باشیدن حواریین یاران
 خاص آید تا قوت دادیم ظاهرین غالب **سورۃ جمع** بعثت بر نوحیت
 امیین نخوانندگان بشکو میخوانند یکتا یک میکند دانش لکن یکتوا هنوز
 نه پیوسته اند محملوا نهاده شد بر سر ایشان که یکتوا نه برداشتنند حجاز خرچیل بردارد
 اسفا که کتابها تفرون میگیرید فاسعوا پس سعی کنید دروا بگذارید قضیت تمام کرده شود
 انکثیرا متفرق شوید انقضوا متفرق شده توجه شوند **سورۃ منافقون**
 خشب چوبها مستند بود یوار باز نهاده صیحتی آواز تند حد ترا برس آتی از کجا
 یوفکون گردانیده میشوند تعالوا بیاید لکوا به چین بقتضوا برگانده شوند لکن
 مشغول نگردانند اصداق صدقه دادی **سورۃ تغابن** لتبتون البته خبر
 داده شوید تغابن ظهور غبن بعضی نسبت بعضی یکقدر دور کنند سیات جرمها مآ
 اصاب نمیرسد تعفوا در گذر کنید تصفوا زوی بگردانید تغفوا وایامزید فتنه
 امتحان شکو در شناس حلیم برد بار **سورۃ طلاق** احصوا شمار کنید
 فاحشیه کاریجیائی مبینند آشکارا بعتد تجاوز کنند لکن حیرت پیدا نکند
 امسکوا انگار بدارید معروف و جپندیده ذوی و کسر صاحب عدل تقوی اقیعوا راست
 ادا کنید یوعظا پند داده میشود فخر مخلصی لایحسببگان ندارد یحسن نا امید شدند
 از مبتکر بشبافتاده اید اولات الاحمال خداوندان محل یضعن بنهند اسکنوا ساکن کنید
 وجد طاقت لافضار و ایداز سانید لتضیفوا تا تنگ گیرید ارضعن شیر دهند (توا
 بر بید اجور مزد و اشتهروا با یکدیگر کار فرمائی کنید تعاسن تم مضایقه کردید قدار
 تنگ کرده شد عنت تجاوز کرد و حاسبنا حساب کردیم ننگرا دشوار **سورۃ تحریم**
 لعل چرا تحریم حرام میکنی تبتهی میطلبه مروضات خوشنود فرض مشروع ساخت
 تحله کشادن است نهان گفت نبتا افشا کرد اظهرا مطلع ساخت عرف شناسا کرد

سورۃ جمع

سورۃ منافقون

سورۃ تغابن

سورۃ طلاق

سورۃ تحریم

صفت کج شده است تظاهر با هم متفق شویم و ظاهر و باطن را در گار میسازد کردن نهند
 مؤمنان با و در اندکان قانتان دعا کنندگان ساجد روزه دارندگان ثقیبات شوهر
 و دیگران ابرار شوهر نادیدگان قوا نگاهدارید و قود آتش انگیز غلاظ درشت
 شداد سخت روضه کا صحنی میرود غلط درشت شوخاقتا خیانت کردند و غیب
 دفع کردند این بنا کن احصنت نگاهداشت نفی میدیم قانتین فرمان بردارندگان
سورة ملك (۲۹) یبلى یازماید طباقا تو بر تو تفاوت بی ضابطه
 فطوری شکستگاری دوباره یقلب باز آید خاسته خوار شده حسید مانده گشته
 ترتیب ازینت داریم دنیا نزدیک مصالحی چراغان رجوما آلات رجم اعتدال آماده
 کردیم القوا افکنده شوند شقیق آواز می ماند آواز خر قود جوش میزند که کاذب نزد
 تمین پاره پاره شود غیظ خشم کلمات هرگاه القی افکنده شود قود گره خزان
 نگاهبانان اعتراض قوا اقرار کردند شقیق العنت با دخیف فرو برد نمود جنبش کند
 یوسل بفرسید خاصا باد سنگبارندین ترسانیدن من نکای عقوبت من طغیت
 کشایند باز و یقین گاه فراهم می آرند عایسک گاه نمیدارد امن آیا کیست
 لجم محکم پیوسته اند عتی سرکشی نفور رسیدگی مکیا نگویند را افتاده سویی
 راست ایستاده انشا بیا فرید آفیده دلمای ذرا آراگنده ساخت زلفه نزدیک
 سیکت ناخوش کرده شود یعنی سیاه کرده شود و نغون سطلبیدید یجیر خلاهی
 در آصیح شود غور افروخته معین روان **سورة ان** یسطرون می نویسند
 نعمه فضل غیر ممنون بی نهایت خلق خوس سبب خواهی دید با کلام
 یک از شما مفتون دیوانگی لا تطع فرمان مبرود و آرزو کردند کونند که ملائمت کنی
 یذهنون ملائمت کنند حلا بسیار سوگند خورنده قهین مظهر کماز عیب کننده
 مشاء روزه نمیدو سخن چینی مناع بخل کننده خیر مال معتد از حد گذشته

بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین
 ربنا انک عليم

سورة ان

آئینو گناه کار عتلی سخت روتن و نیکو طعم بقوم را انداز اصل ایشان بنین فرزندان
 تملی خوانده شود و اساطیر افسانه ها کسب داغ خواهیم نهاد و خوطوم عینی مترجم گوید
 کنایت ست از رسو کردن بگو تا آزمودیم جنة بوستان کیصومین در و کنند
 مصیبتین صیاح کنان لایستنتون انشا را سه می گفتند طاف گرد آمد طائف بلای
 ناکشمون خفته بودند صریح زراعت بریده شده تناد و ابابکر آواز دادند اغدوا
 پگاه روید صایرین در و کنند کان انظروا بر فتنه یخاقون با یکدیگر سخن پنهان گویان
 غدا و اگاه رسیدند بحر بخل اوسط بهترین آفتاب رو آوردند یثا لومون با یکدیگر ملا
 کنان طاغین از حد گذشته تدبر سون تلاوت میکنند فیء در معا و تحسرون احتیاج
 می کنید ایمان عهد با بالغه محکم تر هستیم متعدد یک کشف جامه برداشته شود و خاشعانه
 نیایش ظاهر باشد ترقی فرو گیر و سالمون بی علت ذر بگذار سستند هیچ پایه پای
 خواهیم کشید اصلیه مهلت خواهیم داد و کید حیله مبین محکم مغریم تاوان منقولون
 گرانبار سخت مایه مکتوم پر از غم شده بودند اراک دریافت نیت بر تافته میشد
 عذر از زمین بی گیاه مدوم بد حال اجتناب بر گیرید یثاقون بلغزاید سور
 الحاقه الحاقه قیامت ماله الحاقه چیست آن قیامت طایفه نعره تند عاتیه از حد
 گذشته سحر برگاشت حسوما نهایت خس صریحی بزمن افتاد و خاویه از کنگی بر هم
 شده باقیه بقیه خاطئه گناه اخذ در گرفتن برای عظیم طغنا از حد گذشته چارینه
 شتی تعجبی یاد دارد اذن گوش عیبه یاد دارند دگت کوفته شود ایشان را
 دکه و احد کیمار کوفتن و اهیه سست الملك فرشتگان از جاء کناره مانع صون
 پیش آورده شود شمار الا تخفیه پنهان نماند خافیه سر او تی داده شده ها و هم گیر
 عیشه زندگانی لایسته پسندیده قطوف میوه مادانیه قریب الحصول هیهنگوارا
 است کفتم پیش فرستاده بودید خالیه گذشته آمد در نماند استم قاضیه آخر کننده کار

لوقا و

بودی یعنی مرگ سلطان بادشاهی خدو که بگیردش غلغله طوق بگردن کنی در صلوة
 داخل کنی در سلسله زنجیر ذراع مسافت ذراع اگر اسلکتی در آویز لا یحصل
 رغبت نماید و حمیم خورشید و زنجیر زرد اب حاطون گنا به گاران و بین رگ
 حاجزین باز دارندگان سورۃ معارج معارج مرتبه انجیل بالامینه
 مهمل مس که اخته عین پشم رنگین فصیله قبیله ثویجی جای مید بر لطف آتش
 شعله زننده نراعه بر کشنده شوی پوست سر او غنی نگار داشت هلو غنا شکیبند
 جزو غنا مضطرب متوکل اجل نمایند ملکوتیان ملامت کرده شدگان عاد و نازد
 گزشتگان قبل بسوی مظهرین شتابان عینیت گروه گروه یخو صواب پیروی در آن
 آجند قبول سیرا شتابان نصیب نشانه یوفضون سید و نر سورۃ نوح
 استغشوا بخود دو پیچیدند احقر و اداوت کردند یزیدیل بفرستدین مراد ازین زمین
 پی در پی در وقار بزرگه فجا کاشاد و لاند زنگار دیار ساکن شوند فاجرا بکا
 تبارا ملک سورۃ جن نفر جماعت تعالی بلند است جد بزرگی سفینه
 جابل شططا دروغ یعودون پناه میگرفتند رهقا سرکشی که یبعثت بر گز فرستد سنا
 دست رسانیدیم ملت پر کرده شد حوسا پاسانان شدید حکم شهابا ستاره افروز
 نفع دمی شستم مقادیر بجا ایستیم گوش نهد الان احوال شهابا ستاره مرصدا
 مهبسا ساخته طرائق فرقه قددا مختلف هر با گرختن نجسا نقصان دهقا ستم
 قاسطون گنا به کار تحریر و قصد کرد و خطبا بهیزم اسقینای نوشانیدیم غدا
 بسیار نفین امتحان کنیم یسک در آرد صعدا سخت لیدد اسپیده کی بگری
 کن یحیر پناه نه در ملتک پناه بکا خا خبر رسانیدن بر ساکنان تبلیغ پیغامها امدا
 میعاد لا یظهم مطلع غیسا زار قضی پسند کرد یسک روان میکند صد افروشان
 نگهبانان اخذ فر گرفت مددا شمار سورۃ فصل منزل جامه بخود پیچید

سورۃ معارج

سورۃ نوح

سورۃ جن

سورۃ فصل

ترقیلا واضح خواندن سنلقی خواهیم نازل کردناشته قیام و طایا مال کردن
 اقوام درست ترقیلا در تلفظ الفاظ سبجا شغل تیتل گسته شود تبتیلا نوعی
 گسته شدن انجهر تبرک کن نعمت رفاهیت انکا کایدای گران حجیما آتش
 افروخته ذلغصه کلوگیر ترجب جند کتیبیا تل ریگ مهیلا از هم پاشیده شده
 وینکلا سخت شیبایر منقطر شکافته آدن نزدیک یقدا اندازه میکند کتجوا
 احاطه نمیتوانید که یعنی مطلب نمیتوانید که و یضمن سفر می کند سولا قلاش مگر در جامه یخچید
 رجب پلید انجهر دور کن لاقمن نباید که چیز بهی تشکلف زیاده طلب کنان
 نفر دیده شود ناقور صور و حیداتها قد و افراوان شهودا حاضر شونده
 یعنی بحال مسعت و ادم عید استیزنده سارهیق تکلیف خواهیم داد
 صعودا بشتت فکر تامل کرد قد اندازه مقرر نمود قتل لعنت باد نظر انکریت
 علس روی ترش کرد بسر پیشانی در هم کشید یق ثرو نقل کرده میشود ساصل
 خواهیم در آور و لاتیقی باقی نیکندار دلا تدر ترک نیکند لواقه سوزنده بشتر آدمیا
 علة شمار فتنه بلار یستیقین یقین کنند لای کتاب شک نکنند اسفدر روشن شود
 کبر بزرگ رهنه درگرو سلاک در آور و نخوض به انکار در می آیدم الخاضین
 در آیند کان یقین موت حمر خزان مستغفره ریده قدرت گر خیت باشند قسور شیر
 منشور کشاده اهل التقوی سزاوار که از وی بترسند **سورة قیامة**
 کوامت ملامت کننده عظام استخوانها نسوی هموار کنیم بنان سر انگشتان یحجر
 معصیت کند اما مژمانیکه پیش روی وی است برقی خیره شود خسف تیره گردد
 مفر گریزگاه و در پناه مستقر قرارگاه یذوق خبر داده شود بصیره حجت القی
 در میان آرد معاذیر عذر لاکحیرا مجنبان قاتبع پس دل خود را در پی خواندن کون
 ناخبره تازه با سرقه پیشانی در هم کشیده فاقرة مصیبت تراقی خیر گردن راقی افسون

سورة طه

سورة قیامة

کننده التفتت بچید مساق روان کردن بیقطعی خزان شده اولی وای سدی مهل
 یمنی ریخته میشد علقه خون بسته سویی درست اندام **سوره دهر**
 حیث مدتی دهر زمان آتشخیز دریم آمیخته از چند چیز بتکلیف از حالی بحال
 میگردانیم سلاسل زنجیر باغلاک طوقها سعید آتش فروخته مزاج آمیزش
 شد مشقت مستطید افاش آسید از دانی عبوسا ترش روقه طرک انهایت
 سخت و فی مکار اشت لقی رسانید نصره تازگی از آنک تخته شامس گرمی آفتاب
 زهره یاسر می تند دانیة نزدیک شده باشد ظلال سایه باد لکست سهل حصول
 کرده شود یطاف آمد و شد کرده شود انیة آوردن فیضه نقره قواریر آ بگینه با
 قدر و اندازه کرده باشند یعنی ساقیان یسقون نوشانیده شود ایشانرا منشور
 از رشته افشانه شده شد آنجا عالی بالای سندان دیبای نازک خضرم سبز
 بکده صبح آحیل شام آسردگ **سوره مرسلات** مرسلات باوا
 فرستاده شده عمر فابوجه نیک عاصفات باد های تند وزنده عصفا بطریق شد
 تاشیرات باد های برآورنده ابر نشرا بهم آوردن قارقات باران بهم جدا
 کننده ابر فرقا بپاره پاره نمون ملکیات جماعات فرشتگان فرو آورنده ذراتی
 طمسست بی نور کرده شود فرجست شکافته گردد لیسفت پاره پاره نموده آید اقیقت
 بمعادی جمع کرده شود اچلت موقوف داشته شده یعنی پیغامبران فصل فیصل کردن
 قرار جای مکین مضبوط قدر نا اندازه کردیم کفائتا جمع کننده و فاسی کوها شایسته
 بلند قرا تاشیرین انطافوا بروید ظلیل سرد و لطیف گرمی آتش تدفیی می افکند
 شریر شریرا قصر کوشک چال شتران صفر زرد **سوره نباء** (۳۰)
 مهاکد افش آو تاد امیخا سبنا تار حه لباسا پرده معاشا وقت معیشت
 بنیتا بنا کردیم شداد اعلم سراجا چراغ و هاجا در شده معصات ابر کاجا

سوره دهر

سوره مرسلات

سوره نباء

ریزان کفها در هم پیچیده میقتا تا وقتی معین تا تون بیاید فحش شگافه شود آوا با
 دروازه دروازه سیرت روان کرده آید مرصدا انتظار کننده طاعتی سرکشان ما با
 مرجع کیشین اقامت کنندگان آحقا با مریهای دراز کاید و قون در چشند بر دانه
 حیما آب گرم غشاقا از رواب و قاقا موافق لایم چون توقع نمیداشتنند کذا با
 دروغ داشتن احصینا ضبط کردیم دوقوا بچشید مقاررا مطلب یابی حد آتی
 بوستانها اعتنا با درخان انگور کو اعیان زنان دوشیزه گاسا پیالیه ها قفا کرده
 لغوا سخن پیوده لایم کون توانست خطا با سخن گفتن سورة نازعات
 نازعات جماعت فرشتگان که نزع میکنند غرقا بوجهی ناشیطات بیرون آرندگان
 نشطا بطریق سهولت سایحات شنا کنندگان سایقات سبقت کنندگان مدبرا
 تدبیر کنندگان ترجف الراحفة مجنبد جنبند تلبعها الرادفة از پس وی در آید پس
 وی در آید و ارحمة ترسان مردودون باز گردانیده شدگان حافظه حالت
 نخستین فخره بوسیده کسره رجوع خاسره زیان دهنده زجعه آواز تند
 ساهده روی زمین مقدس پاک طغی از حد گذشته ننگی پاکیزه شوی یسعی نذر
 کنان نکال عذاب اولی دنیا عذرة پند رقع بلند ساخت ستمك ارتفاع سؤی
 درست ساخت اغطش تاریک کرد ضعیی روشنی دخی هموار کرد دمرخی چراگاه
 آرزوی استوار نمود متاعا منفعت الطامة الکبری قیامت سخی عمل کرده بود بدین
 ظاهر کرده شود طغی از حد گذشته اشد برگزیده باشد هوی شهوات مرسلی تحقق
 کم یکتا و از گسکره بودند عشیه شام سورة عبس عبس روی
 ترش کرد تو لی اعراض نمود تصدی اقبال میکنی تلهی غفلت میکنی ضحیف نامها
 مکره گرامی مرفوعه بلند قدر مطهره پاک کرده شده آید و شمس اسفره نویسنده
 بر دانه نیکو کردار قتل بعثت کرده شده کافرا چه بلا ناسپاسدایت قتل دانه

سورة نازعات

سورة عبس

حَقَّتْ سِرًّا وَارْتَمَتْ مُدَّتْ كَشِيدَةً شُدَّ الْقَتْلُ بِهِ بَرْتَابُ تَحَلُّتْ خَالِي شُدَّ كَا حُجَّ
 کارکننده میجاسب حساب کرده شود یسیرا آسان یَنقَلِبُ بازگرد و در آتش ظاهر
 پشت یدَعُو یا دعوا بکرد و بُنَوْرًا اِهْلَاکِ یَصْلٰی خواهد در آمدن بخور رجوع کند شَفَقِ
 سرخی کناره آسمان و سَقَّ جمع کرده است اِنْسَقَتْ تمام شود لَتَرَ کُلَّ بَنٍّ خواهد بیدید
 طَبَقًا حَالِی یَوْعُونَ در دل خود نگاه میدارند غَیْرُ مُمْکُونِ بی نهایت سَوْرَةُ بَرَجِ
 مَوْعُودِ وعده کرده شده شَاهِدِ حاضر شونده مَشْهُودِ حاضر کرده شده قَتْلِ اِهْلَاکِ
 کرده شدند اُخْذُ و خذ قه و قه و نیزم بسیار قَعُودُ نشستن گان شَهُودِ حاضر بودند
 مَا نَقَمُوا عِيبَ نَكْرَدند قَتَلُوا عَقُوبَتِ کردند حَرِيقِ سوختن قَوْنِ فیروزی بَطْشِ
 دست درازی یُبْدِی اُفْرِیش نو میکند یُعِید اُفْرِیش دوباره میکند و دُودِ دُودِ سِتَارِ
 قَعَالِ کننده و رَاءِ اگر در محیط گیرنده سَوْرَةُ طَارِقِ طاری چینی
 وقت شب پدید می آید ثَاقِبُ درخنده اِنْ نِیتِ اَلْاَمْرِ مَرَّ از چه چیز اَفِیْقِ
 چند صُلْبِ پشت ترا آثِبِ استخوانهای سینه زن ثُبُلِ امتحان کرده شود سَرَّاءِ رُ
 ضمیر با رَجْعِ باران صَدَعِ شکافتن فَصْلُ واضح هَزَلِ سخن پیوده یکدیگر وُنْ
 بر اندیشی میکنند مَهْلِ مهلت ده مَرُودِ اند که سَوْرَةُ اَعْلٰی غُثَاءِ
 خاشاک خشک اَحْوٰی سیاه سَتَقِرُّ اَنَّكَ قرآن تعلیم خواهیم کرد تَرَا نَیْسَرُ توفیق
 خواهیم داد یُسْرٰی شریعت آسان یَنْجِبُ کیس خواهد شد اَشْفٰی بخت تر یَصْلٰی
 در آید اَفْلَحِ رستگار شد تَزْکٰی پاک شد تَوَثَّرُوْنَ اختیار میکنند سَوْرَةُ
 غَاشِیَةِ آتی آمده است غَاشِیَةِ قِیَامَتِ خَاشَعَةُ خوار عامل کارکننده
 نَاصِبَةً محنت کننده حَامِیَةِ اَفْرِوخته عَیْنِ چشمه اِنِیَّةِ نهایت گرم صَرِیعِ نام
 گیاه خار دَاوِلَیْمِنْ فَرِهَ نکند جَوْعِ گرسنگی نَاعِمَةً تازه باشند اَغِیَّةِ سخن پیوده
 اَكْوَابِ کوز یا مَوْضُوعٌ نهاده شده فَمَارِقُ وساده باز کای بساطها نفیس مَبْنُوءَةٌ پرکنده

سوره بروج

سوره طارق

سوره اعلی

سوره نازع

کرده شده ایل شران رفعت برداشته شد نصبت افراشته شد سطح
 پس کرده شده مصیطیر گماشته ایاب رجوع **سورة الفجر** شفع جنت و نر
 طاق کسروان شود چرخ و عمارت قدای بلند جانواران شیده بودند محض سنگهای
 بزرگ وادی قری او تاد میخام یعنی چهارم بسته عقوبت میکرد طغوا سرکشی کردند
 آگروا بسیار بعل آوردند صبت برخت سوط کید فعه موصاد کمینگاه ابتلی استخوان کنند
 فقد کس تنگ سازد آهکین حقارت کرد مرکات طغوا کید دیگر را رغبت نمیدید تراک
 مال میراث لکاب بسیار جدا بسیار دکت پست کرده شود الا کرض بلندی زمین چینی
 آورده شود الا یونق بهر بخیر نه بند مطمئن آرام گیرنده راضیه خوشنود موصیه از تو
 نیز خوشنود گشته **سورة بلد** حلال خواهی شد کبک شقت لبد التوبرو
 شفتین دول بجلین دورا یعنی خیر و شر لا فحیم در دنیا مد عقبه گدگاه سخت
 فلک خلاص کردن رقبته برود مسغبته گر سنگ مقرر بقرابت متر بخر خاکسار
 تواصوا با یکدیگر وصیت کردند مرحمت شفت میمنت نیک بختی مشامت بهنجی موصد
 گماشته شود از هر جهت گرد آورده شده **سورة شمس** خضی روشنی تلی از بی
 در آید جلای نمایان کند بختی بهوشانند مابینه بنا کردن ماطحی هموار ساختن ماسو
 درست اندام نمودن فاطمها پس قسم بانداختن خدا در دلش دکتی پاک ساختن خاک
 زیانکار شد دشتی با سفل اسافلین برود طغوی سرکشی ابعت بر خاست اشقی برخت
 ناقة ماده شتر سفیا آب خورد عقرو بکشتند مدد عقوبت فرود آورد سویی هموار
 کرد و عقبایا داشت **سورة لیل** جلای ظاهر شود دشتی مختلف اعطی عطا کرد
 الحسنه ملت نیک یسری سرای آسایش استغنی خود را بی نیاز شمر و عشر سرای شود
 ما یعنی هیچ دفع نکند تدریجی نگوئند سازاقت اندر ترسانیدم تلاطی شعله مینند
 سیجنت کسوداشته خواهد شد تجزئی جزا داده شود بخت طلب **سورة ضحی**

سورة الفجر

سورة بلد

سورة شمس

سورة لیل

سورة ضحی

ضعیف وقت چاشت سبخی پوشه و آودع فرو نگذاشت مافقی و بمن نداشت ادوی
 جای و اوصاف را راه گم کرده یعنی شریعت نمیدانستی عاقلان گنگست لا تقهر ستم کن
 لا تقهر بانگ مزن **سورة الم نشرح** الم نشرح آیا کشاده نموده ایم صدق
 سیند و ضعیف دور کردیم و زرد بار انقضی گران کرده بود عسیر دشواری یسرا
 آسانی قال صلب پس محنت کش **سورة تین** تین انجیر آمین با امن تقوی صوت
 رد دنا باز گردانیده ایم اسفل سافلین فرو ترازمه فروماندگان **سورة علق**
 افران جوان علق خون پاره بسته اگر کم بزرگوار تر لیطغی البته از حد میگردد و مجبی
 رجوع یبھی منع میکند کم نیت که باز خواهد ایستاد و لفسفن البته خواهم کشید ناصیه
 موی پیشانی خاطئه خطا کار فلیدع پس باید که فریاد کند نادیة اهل تجسس خود را
 سدنغ الزکیة نایز خواهم طلبید پیاده بار لا تطعه فرمان او قبول مکن و استجد و نماز
 گذار و اقتریب و قرب خدا طلب **سورة منافکین** منافکین جدا شوندگان
 تانی بیاید بینه محبت ظاهر کتب احکام قیمه راست و درست مخلصین خالص ساخته
 دین پرستش حقا متدین بدین ابراهیم دین القیمه احکام ملت درست شر بدترین
 بریه خلق عدل همیشه باشید **سورة زلزله** زلزله زلزله جنبانید شود
 انقال بارما یصدد باز گردند آشتانگار احوال مختلف لبروا تا نموده شود و متقال
 همسگ **سورة عادیات** عادیات اسپان تیز و دنده ضعیفاً بویکیه از
 دم پر شوند الموریات اسپان آتش برآرنده قدحاً بانکه بفعل خود سنگ را بزنند
 المعیرات اسپان غارت کننده ضعیفاً چون در وقت صبح درآیند انزن برانگیزند
 نقعاً غبار و سطن درآیند کنود ناشکر گذار شهید مطلع خیر مال شدید مبالغه
 کننده بعث برانگیزه شود و حصیل ظاهر ساخته شود **سورة قارعة**
 القارعة قیامت فراکش پروانهها مبعوث پراکنده ساخته عین چشم رنگین منقوش مخلج

سورة الم نشرح

سورة تین
سورة علق

سورة منافکین

سورة زلزله

سورة عادیات

سورة قارعة

